2019_18_924_956

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2019_18_924_956

[2019] 18 S.C.R. 924

മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും

v.

ലാഫാർജ് ഡീലേഴ്സ് അസോസിയേഷനും മറ്റുള്ളവരും

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 5302/2019)

ജൂലൈ 09, 2019

[ജസ്റ്റിസ് രഞ്ജൻ ഗൊഗോയ്, സിജെഐ, ജസ്റ്റിസ് എസ്. അബ്ദുൽ നസീർ കൂടാതെ ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജീവ് ഖന്ന]

നികുതി ചുമത്തൽ – വിൽപ്പന നികുതി – മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000 – വകുപ്പുകൾ 78, 79, 80, 85 കൂടാതെ 86 – പഴയ സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളായി, അതായത്, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം എന്നും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം എന്നും മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഭജിക്കൽ – മധ്യപ്രദേശ് വാണിജ്യ നികുതി നിയമം, 1994-ഉം ബാധകമായ ചട്ടങ്ങളും പ്രകാരം അനുവദിച്ച വിൽപ്പന നികുതി ഒഴിവാക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റിവയ്ക്കൽ ആനുകൂല്യത്തിന്മേലുള്ള ആഘാതം – വകുപ്പ് 78-ൽ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിഭാവന വ്യവസ്ഥ – വിഭജനത്തിന് മുൻപ് നികുതി ഒഴിവാക്കൽ ആനുകൂല്യം അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും വിഭജനത്തിന് ശേഷം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തോ അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തോ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുമായ വ്യവസായ യൂണിറ്റുകൾക്ക്, തങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സംസ്ഥാനത്ത് നിന്നും യഥാക്രമം പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തേക്കോ അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകൾ നടത്തുമ്പോൾ, മറ്റേ സംസ്ഥാനത്ത് നികുതി ഒഴിവാക്കൽ/മാറ്റിവയ്ക്കൽ ആനുകൂല്യം തുടർന്നും ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുമോ – വിധി: ഇല്ല – വകുപ്പ് 78-ന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം ഒരു വിഭാവന സങ്കല്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, അതിന്റെ ഫലം എന്നത്, പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് മുമ്പ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങൾ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്കും കൂടാതെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിനും ബാധകമായി തുടരും എന്നതാണ്, എന്നാൽ അവയുടെ പ്രാദേശിക പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രം – സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമനിർമ്മാണങ്ങളോ നിയമങ്ങളോ ഒരേ നിയമനിർമ്മാണമോ നിയമമോ ആയിട്ടല്ല, മറിച്ച് രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ബാധകമായ രണ്ട് പ്രത്യേക

2019_18_924_956

നിയമനിർമ്മാണങ്ങളോ നിയമങ്ങളോ ആയി രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും തുടരും – നിശ്ചയിച്ച തീയതിയായ 2000 നവംബർ 1 മുതലോ അതിനുശേഷമോ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനവും മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും തമ്മിലുള്ള അല്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചുമുള്ള ഏതൊരു വ്യാപാരവും സംസ്ഥാനാന്തര വ്യാപാരമായിരിക്കും, അല്ലാതെ അത് സംസ്ഥാനത്തിനകത്തെ വ്യാപാരം ആയിരിക്കില്ല. – പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വിഭാവന സങ്കല്പമോ വ്യവസ്ഥകളോ ഒരിടത്തും രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യാപാരം സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വ്യാപാരമായി തുടരുമെന്നും അന്തർ-സംസ്ഥാന വ്യാപാരമാകില്ലെന്നും അനുമാനിക്കുന്നില്ല – വാസ്തവത്തിൽ, അത്തരമൊരു ഫലമുണ്ടാക്കുന്ന ഏതൊരു വിഭാവന സങ്കല്പവും 2016 സെപ്റ്റംബർ 16-ലെ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 286-ന് വിരുദ്ധമാകുമായിരുന്നു – മധ്യപ്രദേശ് വാണിജ്യ നികുതി നിയമം, 1994 – മധ്യപ്രദേശ് ജനറൽ വിൽപ്പന നികുതി നിയമം, 1958 – വകുപ്പ് 12 – കേന്ദ്ര വിൽപ്പന നികുതി നിയമം, 1956 – വകുപ്പ് 8(5) – ഭാരതീയ ഭരണഘടന – അനുച്ഛേദം.286 (16-09-16-ലെ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ്) *– നിയമപരമായ സങ്കല്പം – വിഭാവന വ്യവസ്ഥ.*

നികുതി ചുമത്തൽ – അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പന – സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടന – ഒരു സംസ്ഥാനത്തുനിന്ന് രണ്ട് പുതിയ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂപീകരണം – പ്രഭാവം – വിധി: ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണം അസാധാരണമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് കാരണമായേക്കാം, എന്നാൽ ഇത് രണ്ട് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പനയായി കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു അടിസ്ഥാനമോ കാരണമോ ആകാൻ കഴിയില്ല – ഇത് ഭരണഘടനയ്ക്കും നിയമത്തിനും അതായത് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിനും വിരുദ്ധമായിരിക്കും – എപ്പോഴൊക്കെ ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നുവോ, അവിടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകാം കൂടാതെ, പ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർന്നുവരാം എന്നാൽ ഇവ ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകളുടെയും നിയമത്തിന്റെയും പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലാതെ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 3 പ്രകാരം പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ച പാർലമെന്റിന്റെ അധികാരാവകാശത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടല്ല – പുതിയ രാഷ്ട്രീയ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിന് പൂർണ്ണമായ നിയമപരമായ പ്രഭാവം നൽകണം – ഭാരതീയ ഭരണഘടന – അനുച്ഛേദം.3.

സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുനഃസംഘടന – പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് ശേഷമുള്ള പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിൽ നിയമങ്ങളുടെ തുടർച്ച എന്ന സിദ്ധാന്തം – വിധി: സംസ്ഥാന പിൻഗാമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അന്താരാഷ്ട്ര നിയമത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന "ക്ലീൻ സ്ലേറ്റ്" എന്ന തത്വം, അതായത് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനം സാധാരണയായി മുൻഗാമിയായ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മുൻകാല കരാർ ബാധ്യതകളോ

2019_18_924_956

അവകാശങ്ങളോ പൈതൃകമായി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല എന്നത്, അനുച്ഛേദം 3 പ്രകാരം പാർലമെന്റ് നടപ്പിലാക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളുടെ ക്രമീകരണത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് – പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാനങ്ങൾ സാധാരണയായി ഒരു ശൂന്യമായ സ്ലേറ്റായി (ടാബുല റാസ) ആരംഭിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് അവ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന മുൻകാല സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളാണ് – പുനഃസംഘടന നിയമങ്ങളിൽ ഒരേപോലെ കാണപ്പെടുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ, സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന അതിന് മുൻപും ശേഷവും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങൾക്കും നിയമങ്ങൾ ബാധകമാകുന്നതിനെ ബാധിക്കില്ല എന്ന തരത്തിൽ ഒരു നിയമപരമായ സങ്കല്പം സൃഷ്ടിക്കുന്നു – എന്നിരുന്നാലും, ഇത് മറ്റൊരു തത്വത്തിന്/നിയമത്തിന് വിധേയമാണ്, അതായത് പ്രദേശങ്ങൾക്ക് നേരത്തെ ബാധകമായിരുന്ന നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ, പുതിയ സംസ്ഥാനം റദ്ദാക്കലോ ഭേദഗതിയോ വഴി നിയമത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നത് വരെ പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമായിരിക്കും – മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000 – വകുപ്പുകൾ 78 കൂടാതെ 79 – ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000 – വകുപ്പുകൾ 84 കൂടാതെ 85 – സിദ്ധാന്തങ്ങൾ / തത്വങ്ങൾ – നിയമങ്ങളുടെ തുടർച്ച എന്ന സിദ്ധാന്തം – "ക്ലീൻ സ്ലേറ്റ്" എന്ന തത്വം – ഭാരതീയ ഭരണഘടന – അനുച്ഛേദം.3.

മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000 – വകുപ്പ് 85 – വകുപ്പ് 85 പ്രകാരം പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യത്തിന്റെ അർത്ഥവും പ്രഭാവവും – വിധി: പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 85 പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, മറ്റ് ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ വിരുദ്ധമായി എന്ത് അടങ്ങിയിരുന്നാലും പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നാണ് – അതിനാൽ, മറ്റ് ഏതൊരു നിയമത്തേക്കാളും പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട് – എന്നിരുന്നാലും, ഈ പ്രാധാന്യം, വ്യത്യസ്ത നിയമസഭകളും എക്സിക്യൂട്ടീവുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രത്യേക സർക്കാരുകൾ ഇനി മുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന, (പഴയ സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നുള്ള) പിൻഗാമി മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും രൂപീകരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന നിയമപരമായ പ്രഭാവത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനോ മറികടക്കാനോ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല.

നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം – സമാന സ്വഭാവമുള്ള (പാരി മെറ്റീരിയ) *വ്യവസ്ഥകൾ – ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000 – വകുപ്പുകൾ 84 കൂടാതെ 85 – പഴയ സംയോജിത ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളായി, അതായത്, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ബീഹാർ സംസ്ഥാനം എന്നും പുതിയ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം എന്നും വിഭജിക്കൽ – മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 78 കൂടാതെ 79-ന് സമാനമായ ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 84 കൂടാതെ 85-ന്റെ പ്രഭാവവും വ്യാഖ്യാനവും – വിധി: ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 84*

2019_18_924_956

കൂടാതെ 85-ന്റെ പ്രഭാവം, നേരത്തെ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ മാറ്റിയതിലൂടെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട പുതിയ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത്, സംയോജിത ബീഹാർ സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളുടെ തുടർച്ച ഉറപ്പാക്കുക എന്നതായിരുന്നു - ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84 സൃഷ്ടിച്ച നിയമപരമായ സങ്കല്പം - പ്രസ്തുത സങ്കല്പം, വിൽപ്പന ഇടപാടുകൾക്കോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി, പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ രാഷ്ട്രീയവും ഭരണഘടനാപരവുമായ നിലനിൽപ്പില്ലെന്നും, പുതിയ നിയമം നിർമ്മിക്കുന്നതുവരെ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളെയും പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നത് പോലെ ഒരൊറ്റ രാഷ്ട്രീയ സംസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കണമെന്നും അനുമാനിക്കുന്നില്ല, അത്തരത്തിൽ അത് വ്യാപിപ്പിക്കാനും കഴിയില്ല - സംയോജിത ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലായിരുന്നതിനാൽ അതുവരെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പനയായിരുന്ന ഇടപാടുകൾ, രണ്ട് പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ വരുന്നതോടെ അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകളായി മാറും - മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000 - വകുപ്പുകൾ 78 കൂടാതെ 79.

നിയമപരമായ സങ്കല്പം - വിഭാവന വ്യവസ്ഥ - ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും - വിധി: ഒരു വിഭാവന വ്യവസ്ഥ അത് ഏത് ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവോ അതിനായി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്, കൂടാതെ നിയമസഭ ഈ സങ്കല്പം സ്വീകരിച്ച നിയമപരമായ മേഖലയ്ക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്തേക്ക് ഈ സങ്കല്പം വ്യാപിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ കോടതി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട് - സങ്കല്പം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായുള്ള ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വാക്കുകളും ശൈലികളും - 'അന്തർ-സംസ്ഥാന' വ്യാപാരം - അർത്ഥം - 'സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള' കൂടാതെ 'അന്തർ-സംസ്ഥാന' വിൽപ്പനകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം - വിധി: ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 286 പ്രകാരം, 'അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയുടെ' നികുതി ചുമത്തലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യാതൊരു നിയമനിർമ്മാണവും നടത്താൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അധികാരമില്ല - 'അന്തർ-സംസ്ഥാന' വ്യാപാരം എന്ന പ്രയോഗത്തിന് പ്രത്യേക നിയമപരമായ അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവുമുണ്ട് - ഇത് ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് നിന്നും മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ചരക്കുകളുടെ കൈമാറ്റത്തെയോ നീക്കത്തെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു - നികുതി ചുമത്തൽ - വിൽപ്പന നികുതി - ഭാരതീയ ഭരണഘടന, 1950 - അനുച്ഛേദം. 286 (16-09-16-ലെ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പ്).

നടപടിക്രമവും രീതിയും - പുതിയ വാദം - സ്വകാര്യ കക്ഷികൾ/നികുതിദായകർ സുപ്രീം കോടതിയിൽ ആദ്യമായി ഉന്നയിച്ച വാദം - ഹൈക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെയുള്ള റിട്ട് ഹർജിയിലോ സുപ്രീം കോടതിയിലെ അഭിഭാഷണങ്ങളിലോ പോലും ഈ വാദം ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല - ഈ വാദത്തിന്മേൽ

2019_18_924_956

തീരുമാനം എടുക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും, നിയമപ്രകാരമുള്ള ഉചിതമായ നടപടികളിലൂടെ അധികാരികൾക്ക് മുമ്പാകെ ഈ വാദം ഉന്നയിക്കാൻ സ്വകാര്യ കക്ഷികൾക്ക്/നികുതിദായകർക്ക് അവസരം നൽകുകയും ചെയ്ത സുപ്രീം കോടതി - നികുതി ചുമത്തൽ - വിൽപ്പന നികുതി - അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാട്.

അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കിക്കൊണ്ട്, കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു:

1.1. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം നിലവിൽ വന്നുവെന്നും അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഭാഗമായി മാറുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യാപാരം അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാതെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പന ആയിരിക്കില്ലെന്നും രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളും സമർപ്പിച്ചു. സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന് നേരത്തെ ബാധകമായിരുന്ന വിൽപ്പന നികുതി നിയമം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിലും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിലും ബാധകമായിരിക്കുമെന്നും എന്നാൽ അത് രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും പ്രാദേശിക പരിധികൾക്കും അതിരുകൾക്കും ഉള്ളിൽ മാത്രമായിരിക്കുമെന്നും അവർ വാദിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും പ്രാദേശിക അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന യൂണിറ്റുകൾക്ക് ആ പ്രത്യേക സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലെ വ്യാപാരത്തിന് നികുതി ഒഴിവാക്കൽ ആനുകൂല്യം തുടർന്നും ലഭിക്കുമെന്നും എന്നാൽ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തർ-സംസ്ഥാന വ്യാപാരത്തിന് അത് ലഭിക്കില്ലെന്നും രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളും വാദിച്ചു. മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000-ലെ വകുപ്പുകൾ 78, 79, 80, 85 കൂടാതെ 86 എന്നിവയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ കേസ് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനവും സ്വീകരിച്ച നിലപാട് ശരിയാണെന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാണെന്നും കാണുന്നു. [ഖണ്ഡികകൾ 13 കൂടാതെ 14][946-D-H]

1.2. മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 78 രണ്ട് ഭാഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമം വ്യാപിക്കുകയോ ബാധകമാവുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിയതായി കരുതാൻ പാടില്ലെന്ന് ഒന്നാം ഭാഗം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പ് നിലവിലിരുന്ന നിയമം, ഈ കേസിൽ അത് 2000 നവംബർ 1 ആണ്, വിഭജനത്തിന് മുമ്പ് നിലവിലിരുന്നതുപോലെ പിൻഗാമി അല്ലെങ്കിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന് തുടർന്നും ബാധകമായിരിക്കും. മധ്യപ്രദേശ്

2019_18_924_956

സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിയമസഭയും എക്സിക്യൂട്ടീവും നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങൾ അതിന്റെ പുനഃസംഘടനയ്ക്കും വിഭജനത്തിനും ശേഷം അതിന്റെ ഭാഗമായി മാറുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്ക് സ്വാഭാവികമായും ബാധകമാകും എന്നത് സാധാരണമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിലെ അത്തരം നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാദേശിക പരാമർശങ്ങൾ, അതായത് വിഭജനത്തിന് മുമ്പ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ നിയമസഭയും എക്സിക്യൂട്ടീവും നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങൾ, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ വിപരീതമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് വരെ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിന് മുമ്പുള്ള മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലെ പ്രദേശങ്ങളെ അർത്ഥമാക്കുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണം എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ വകുപ്പ് 78-ന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം ഒരു വിഭാവന സങ്കല്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതിന്റെ പ്രഭാവം എന്നത്, പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് മുമ്പ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങൾ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്കും കൂടാതെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിനും ബാധകമായി തുടരും എന്നതാണ്, എന്നാൽ അവയുടെ പ്രാദേശിക പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രം. സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമനിർമ്മാണങ്ങളോ നിയമങ്ങളോ ഒരേ നിയമനിർമ്മാണമോ നിയമമോ ആയിട്ടല്ല, മറിച്ച് രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ബാധകമായ രണ്ട് പ്രത്യേക നിയമനിർമ്മാണങ്ങളോ നിയമങ്ങളോ ആയി രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും തുടരും. [ഖണ്ഡിക 14][947-A-F]

1.3. മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 78-ന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിഭാവന സങ്കല്പം, നേരത്തെ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നതും എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കുന്നതുമായ പ്രദേശങ്ങൾ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി തുടരുമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമായി കണക്കാക്കണമെന്നോ അനുമാനിക്കുന്നില്ല. വകുപ്പ് 78-ൽ ഇത്തരമൊരു കാര്യമല്ല വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വകുപ്പ് 78 പ്രകാരമുള്ള വിഭാവന സങ്കല്പം അത്തരം യാതൊരു നിബന്ധനയിലേക്കും, അത് നേരിട്ടായാലും അല്ലെങ്കിൽ അത്യാവശ്യമായ സൂചനയായാലും, വ്യാപിക്കുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ഇത് വിദൂരമായിപ്പോലും വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഒരു വിഭാവന വ്യവസ്ഥ അത് ഏത് ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവോ അതിനായി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്, കൂടാതെ നിയമസഭ ഈ സങ്കല്പം സ്വീകരിച്ച നിയമപരമായ മേഖലയ്ക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്തേക്ക് ഈ സങ്കല്പം വ്യാപിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ കോടതി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സങ്കല്പം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായുള്ള ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ, പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 78-ൽ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിഭാവന വ്യവസ്ഥയുടെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന

2019_18_924_956

നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ/നിയമങ്ങൾ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്ത് നടപ്പിലാക്കുന്നതിലേക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്, അതിലുപരിയായി ഒന്നുമില്ല. [ഖണ്ഡിക 15][947-G-H; 948-A-C]

1.4. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ രണ്ട് വർഷം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെയും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തെയും ഉചിതമായ സർക്കാരിന്, ആവശ്യമായതോ ഉചിതമായതോ ആയ ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ, സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് നേരത്തെ നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളിൽ റദ്ദാക്കലോ ഭേദഗതിയോ വഴി അത്തരം മാറ്റങ്ങളോ പരിഷ്കാരങ്ങളോ വരുത്താമെന്ന് മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 79 പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതിൻമേൽ, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ വീണ്ടും റദ്ദാക്കുകയോ പരിഷ്കരിക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ, ഓരോ നിയമവും വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾക്കും പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും വിധേയമായി പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. ഏതൊരു നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചും 'ഉചിതമായ സർക്കാർ' എന്നാൽ യൂണിയൻ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കേന്ദ്ര സർക്കാരും ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമാകുന്ന ഏതൊരു നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചും സംസ്ഥാന സർക്കാരും ആണെന്ന് പ്രസ്തുത വകുപ്പിന്റെ വിശദീകരണം വ്യക്തമാക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 16][948-C-E]

1.5. മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 80, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തെ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാഖ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. വകുപ്പ് 79 പ്രകാരം വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിലോ അല്ലെങ്കിൽ അപൂർണ്ണമായ വ്യവസ്ഥകളാണെങ്കിലോ പോലും, സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച അത്തരം നിയമങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന കോടതിയോ ട്രൈബ്യൂണലോ അതോറിറ്റിയോ, നിയമത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തയെ ബാധിക്കാത്ത വിധം പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായ മധ്യപ്രദേശിനും ഛത്തീസ്ഗഢിനും അത് ബാധകമാക്കുന്നതിന് സൗകര്യപ്രദമായ രീതിയിൽ നിയമത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമെന്ന് ഇത് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മധ്യപ്രദേശ്, ഛത്തീസ്ഗഢ് എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ബാധകമായ നിയമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിയമസഭയോ അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട് വർഷത്തെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതിന് ഉള്ളിലോ യാതൊരു നിയമവും പാസാക്കിയിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത നിലനിൽക്കെത്തന്നെ, നിയമങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ കോടതിയോ ട്രൈബ്യൂണലോ അതോറിറ്റിയോ അതിന്റെ അന്തസ്സത്തയ്ക്കും പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായ മധ്യപ്രദേശിനും ഛത്തീസ്ഗഢിനും നിയമങ്ങൾ ബാധകമാക്കാൻ സൗകര്യമൊരുക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടും ഉദ്ദേശത്തോടും കൂടി മുന്നോട്ട് പോകും. [ഖണ്ഡിക 17][948-F-G; 949-A]

2019_18_924_956

1.6. മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 85 പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, മറ്റ് ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ വിരുദ്ധമായി എന്ത് അടങ്ങിയിരുന്നാലും പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നാണ്. അതിനാൽ, പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് മറ്റ് ഏതൊരു നിയമത്തേക്കാളും പ്രാധാന്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ പ്രാധാന്യം, ഇനി മുതൽ വ്യത്യസ്ത നിയമസഭകളും എക്സിക്യൂട്ടീവുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രത്യേക സർക്കാരുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന, പിൻഗാമി മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും രൂപീകരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന നിയമപരമായ പ്രഭാവത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനോ മറികടക്കാനോ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിയായ 2000 നവംബർ 1 മുതൽ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനവും മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും തമ്മിലുള്ള ഏത് വ്യാപാരവും അന്തർ-സംസ്ഥാന വ്യാപാരമായിരിക്കും, അല്ലാതെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വ്യാപാരമായിരിക്കില്ല. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വിഭാവന സങ്കല്പമോ വ്യവസ്ഥകളോ ഒരിടത്തും രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യാപാരം സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വ്യാപാരമായി തുടരുമെന്നും അന്തർ-സംസ്ഥാന വ്യാപാരമാകില്ലെന്നും അനുമാനിക്കുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, അത്തരമൊരു ഫലമുണ്ടാക്കുന്ന ഏതൊരു വിഭാവന സങ്കല്പവും 2016 സെപ്റ്റംബർ 16-ലെ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പുള്ള ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 286-ന് വിരുദ്ധമാകുമായിരുന്നു. [ഖണ്ഡിക 18][949-B-D]

1.7. ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 286 പ്രകാരം [2016 സെപ്റ്റംബർ 16-ലെ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പുള്ളതുപോലെ], 'അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയുടെ' നികുതി ചുമത്തലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യാതൊരു നിയമനിർമ്മാണവും നടത്താൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അധികാരമില്ല. 'അന്തർ-സംസ്ഥാന' വ്യാപാരം എന്ന പ്രയോഗത്തിന് പ്രത്യേക നിയമപരമായ അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവുമുണ്ട്. ഇത് ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് നിന്നും മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ചരക്കുകളുടെ കൈമാറ്റത്തെയോ നീക്കത്തെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിൽപ്പന നടക്കുന്ന സ്ഥലം നിശ്ചിതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തായിരിക്കുമെന്നിരിക്കെത്തന്നെ, അത്തരം ഇടപാടുകൾ അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയോ വ്യാപാരമോ ആണ്, അല്ലാതെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പനയോ വ്യാപാരമോ അല്ല. അതിനാൽ, അയയ്ക്കുന്നയാൾക്കോ സ്വീകരിക്കുന്നയാൾക്കോ ഉടമസ്ഥാവകാശ കൈമാറ്റം ഇല്ലാതെ തന്നെ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിൽ ചരക്കുകളുടെ നീക്കം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അത്തരം അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകൾക്ക് ബാധകമായ പ്രസക്തമായ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ നിലപാട് പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനവും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും തമ്മിലുള്ള അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയ്ക്കും തിരിച്ചും ഒരുപോലെ ബാധകമായിരിക്കും. ഒരു സംസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ചരക്കുകളുടെ നീക്കം അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണ്. വിൽപ്പന നികുതി

2019_18_924_956

ചുമത്തുന്നതിനായി ഒരുകാലത്ത് ഏകീകൃത രൂപമായിരുന്ന പ്രദേശം വിഭജനത്തിന് ശേഷം രണ്ട് പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങളായി രൂപപ്പെട്ടു എന്നത്, രണ്ട് പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിലൂടെയുള്ള നിയമപരവും ഭരണഘടനാപരവുമായ ആഘാതത്തെയോ അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകളുടെ അന്തർ-സംസ്ഥാന സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച അനുച്ഛേദം 286-ന്റെ നിയമപരമായ പ്രഭാവത്തെയോ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ തക്കവണ്ണം പ്രാധാന്യമുള്ളതല്ല. [ഖണ്ഡിക 18][950-C-E]

1.8. മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86 പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായാൽ, ആ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന് ആവശ്യമായതും ഉചിതമായതുമായ കാര്യങ്ങൾ രാഷ്ട്രപതിക്ക് ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ ചെയ്യാമെന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അത്തരം ഉത്തരവ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമാകാൻ പാടില്ല. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ മൂന്ന് വർഷം കാലാവധി കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷം അത്തരം ഉത്തരവുകളൊന്നും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് നിബന്ധന വ്യക്തമാക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 19] [950-F-G]

2.1. (മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000-ലെ വകുപ്പുകൾ 78, 79 എന്നിവയ്ക്ക് സമാനമായ) ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000-ലെ വകുപ്പുകൾ 84, 85-ന്റെ പ്രഭാവം, നേരത്തെ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ മാറ്റിയതിലൂടെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട പുതിയ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത്, സംയോജിത ബീഹാർ സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളുടെ തുടർച്ച ഉറപ്പാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഒരു വിഭാവന സങ്കല്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ വകുപ്പുകൾ, പുതിയ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമങ്ങളാൽ തുടർന്നും ഭരിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനായിരുന്നു, അല്ലാത്തപക്ഷം, പുതിയ സംസ്ഥാനം യാതൊരു നിയമത്താലും ഭരിക്കപ്പെടാത്ത ക്രമരഹിതവും അരാജകവുമായ ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടായേക്കാം. ഇതാണ് ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000-ലെ വകുപ്പ് 84 സൃഷ്ടിച്ച നിയമപരമായ സങ്കല്പത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രഭാവം, അതായത്, സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന അതിന് മുൻപും ശേഷവും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങൾക്കും സംസ്ഥാനത്ത് നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ ബാധകമാകുന്നതിനെ ബാധിക്കില്ല. പ്രസ്തുത സങ്കല്പം, വിൽപ്പന ഇടപാടുകൾക്കോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി, പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ രാഷ്ട്രീയവും ഭരണഘടനാപരവുമായ നിലനിൽപ്പില്ലെന്നും, പുതിയ നിയമം നിർമ്മിക്കുന്നതുവരെ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളെയും പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്നത് പോലെ ഒരൊറ്റ രാഷ്ട്രീയ സംസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കണമെന്നും അനുമാനിക്കുന്നില്ല, അത്തരത്തിൽ അത് വ്യാപിപ്പിക്കാനും കഴിയില്ല. സംയോജിത ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലായിരുന്നതിനാൽ അതുവരെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പനയായിരുന്ന ഇടപാടുകൾ, രണ്ട് പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ

2019_18_924_956

വരുന്നതോടെ അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകളായി മാറും. പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ചിട്ടും അത്തരം ഇടപാടുകൾ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള ഇടപാടുകളായി തുടർന്നും കണക്കാക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥകൾ നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല. [ഖണ്ഡിക 23][954-G-H; 955-A-D]

2.2. ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണം മുൻകൂട്ടി കാണാത്ത ഒരു സംഭവമായിരുന്നു, അത് അസാധാരണമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് കാരണമായേക്കാം, എന്നാൽ ഇത് രണ്ട് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പനയായി കണക്കാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു അടിസ്ഥാനമോ കാരണമോ ആകാൻ കഴിയില്ല. ഇത് ഭരണഘടനയ്ക്കും നിയമത്തിനും അതായത് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിനും വിരുദ്ധമായിരിക്കും. എപ്പോഴൊക്കെ ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നുവോ, അവിടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകാം കൂടാതെ, പ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർന്നുവരാം എന്നാൽ ഇവ ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകളുടെയും നിയമത്തിന്റെയും പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലാതെ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 3 പ്രകാരം പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ച പാർലമെന്റിന്റെ അധികാരാവകാശത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടല്ല. പുതിയ രാഷ്ട്രീയ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിന് പൂർണ്ണമായ നിയമപരമായ പ്രഭാവം നൽകണം. *സ്വർണ്ണരേഖ കോക്സ് ആൻഡ് കോൾസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്* കേസിലെ 29, 30 ഖണ്ഡികകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിരുദ്ധമായ നിരീക്ഷണങ്ങളും അനുപാതവും മുകളിൽ വിവരിക്കുകയും വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്ത നിയമപരമായ നിലപാടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ റദ്ദാക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 24][955-D-F]

കമ്മീഷണർ ഓഫ് കൊമേഴ്സ്യൽ ടാക്സസ്, റാഞ്ചി കൂടാതെ മറ്റൊരാൾ v. സ്വർണ്ണരേഖ രേഖ കോക്സ് ആൻഡ് കോൾസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് (2004) 6 SCC 689 : [2004] 2 സപ്ലിമെന്ററി SCR 633 - റദ്ദാക്കി.

എം.പി.വി. സുന്ദരരാമയ്യർ ആന്റ് കമ്പനി v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം കൂടാതെ മറ്റൊരാൾ AIR 1958 SC 468 : [1958] SCR 1422 - പിന്തുടർന്നു.

രഞ്ജൻ സിൻഹ കൂടാതെ മറ്റൊരാൾ v. അജയ് കുമാർ വിശ്വകർമ്മ കൂടാതെ മറ്റുള്ളവർ (2017) 14 SCC 774 : [2017] 7 SCR 194 കൂടാതെ *ബി. എസ്. ഗോരായ v. യു.ടി. ഓഫ് ചണ്ഡീഗഢ്* (2007) 6 SCC 397 : [2007] 8 SCR 458 - ആധാരമാക്കി.

ശ്രീ പീര മുഹമ്മദ് ബി. എസ്. മഹ്മൂദ് സാഹിബ് v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം 1960 (11) STC 456 - ശരിവെച്ചു.

2019_18_924_956

കേസ് നിയമ പരാമർശം

[2004] 2 സപ്ലിമെന്ററി SCR 633	ഖണ്ഡിക 4	റദ്ദാക്കി
1960 (11) STC 456	ഖണ്ഡിക 13	ശരിവെച്ചു
[2007] 8 SCR 458	ഖണ്ഡിക 15	ആധാരമാക്കി
[2017] 7 SCR 194	ഖണ്ഡിക 20	ആധാരമാക്കി
[1958] SCR 1422	ഖണ്ഡിക 21	പിന്തുടർന്നു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 5302/2019.

ജബൽപൂരിലെ മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ പ്രിൻസിപ്പൽ സീറ്റ് റിട്ട് ഹർജി നമ്പർ 5308/2004(O)-ൽ 16.07.2012-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും ഉള്ളത്.

കൂടെ

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 461, 460, 2005-ലെ 7073, 2007-ലെ 2343, 5303, 5304, 5305, 5306, 5308 കൂടാതെ 2019-ലെ 5307.

കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: മുതിർന്ന അഭിഭാഷകരായ വിവേക് കെ. ടാങ്ക, എസ്. ഗണേഷ്, അഭിഭാഷകരായ ഹർഷ് പരാശർ, അമൻ പാണ്ഡെ, ഭരത് സംഗൽ, ശ്രീമതി അനിന്ദിത ഡെക്ക, ശ്രീമതി ബബിത കുശ്വാഹ, നവനീത് കുമാർ (മെസേഴ്സ്. കോർപ്പറേറ്റ് ലോ ഗ്രൂപ്പിന് വേണ്ടി), രോഹിത് ഘോഷ്, ശ്രീമതി ബീന ഗുപ്ത, ക്ഷിതിജ് വൈഭവ്, അക്ഷത് ശ്രീവാസ്തവ, ശ്രീമതി പൂജ ശ്രീവാസ്തവ, ശ്രീമതി മൻജീത് കിർപാൽ, സണ്ണി ചൗധരി, രാഹുൽ കൗശിക്, നിശാന്ത് പാട്ടീൽ, ശ്രീമതി സ്വരൂപമ ചതുർവേദി, ബി. എസ്. ബന്തിയ.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്:

ജസ്റ്റിസ് സഞ്ജീവ് ഖന്ന

1. എല്ലാ പ്രത്യേക അനുമതി ഹർജികളിലും അനുമതി നൽകിയിരിക്കുന്നു.

2019_18_924_956

2. മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000 ("പുനഃസംഘടന നിയമം", ചുരുക്കത്തിൽ) പ്രകാരം മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ പിൻഗാമി മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനമെന്നും ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനമെന്നും വിഭജിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, ബാധകമായ ചട്ടങ്ങൾക്കൊപ്പം വായിക്കേണ്ട മധ്യപ്രദേശ് വാണിജ്യ നികുതി നിയമം, 1994 പ്രകാരം അനുവദിച്ച വിൽപ്പന നികുതി ഒഴിവാക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റിവയ്ക്കൽ ആനുകൂല്യത്തിന്മേലുള്ള നിയമപരമായ പ്രഭാവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മേൽപ്പറഞ്ഞ അപ്പീലുകൾ ഈ വിധിയിലൂടെ തീർപ്പാക്കുന്നു. പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെയും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തെയും വ്യവസായ യൂണിറ്റുകൾക്ക്, രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നിൽ മാത്രം യൂണിറ്റ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു എന്നതൊഴിച്ചാൽ, വിഭജനത്തിന് ശേഷവും രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും അത്തരം നികുതി ഒഴിവാക്കലിന്റെയോ മാറ്റിവയ്ക്കലിന്റെയോ ആനുകൂല്യം തുടർന്നും ലഭ്യമാകുമോ എന്നതാണ് ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ട ചോദ്യം.

3. സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ. 460, 461, 2005-ലെ 7073 കൂടാതെ 2007-ലെ 2343 എന്നിവ, മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ജബൽപൂർ ബെഞ്ചിന്റെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധികളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായതാണ്. സിമന്റ് നിർമ്മാതാവ്/ഡീലർ നൽകിയ റിട്ട് ഹർജി തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട സിംഗിൾ ജഡ്ജിയുടെ വിധി ശരിവെച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അത്. പുനഃസംഘടന നിയമം നടപ്പിലാക്കിയതോടെ ഭാരതീയ ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്തതുപോലെ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം എന്നും ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം എന്നും രണ്ട് പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നുവെന്നും, അതിനാൽ വിൽപ്പന നികുതി ഒഴിവാക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റിവയ്ക്കൽ ആനുകൂല്യം ആ യൂണിറ്റ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ/പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുമെന്നും സംസ്ഥാന അതിർത്തിക്ക് അപ്പുറത്തേക്ക് അത് പ്രവർത്തിക്കില്ലെന്നും അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇനി മുതൽ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഏതൊരു വ്യാപാരവും ചരക്ക് നീക്കവും അന്തർ-സംസ്ഥാന വ്യാപാരമായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാതെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വ്യാപാരമായിരിക്കില്ലെന്നും നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ഈ നിയമപരമായ നിലപാടിനെ നീക്കം ചെയ്യുകയോ മറയ്ക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും, മറിച്ച് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിനും തുല്യമായി ബാധകമാണെന്ന് കണക്കാക്കുന്ന പരിമിതമായ ഫലമേ അതിനുള്ളൂ എന്നും നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

4. പ്രത്യേക ലീവ് പെറ്റീഷൻ (സിവിൽ) നമ്പറുകൾ. 2013-ലെ 10520, 2014-ലെ 1334, 10165, 23297, 2016-ലെ 6729 കൂടാതെ 16550 എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്ന മറ്റൊരു കൂട്ടം അപ്പീലുകൾ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനവും സമർപ്പിച്ചതാണ്. മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ

2019_18_924_956

തീരുമാനങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു ഇത്. പ്രസ്തുത കോടതി ***കമ്മീഷണർ ഓഫ് കൊമേഴ്സ്യൽ ടാക്സസ്, റാഞ്ചി കൂടാതെ മറ്റൊരാൾ v. സ്വർണ്ണരേഖ കോക്സ് ആൻഡ് കോൾസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് കൂടാതെ മറ്റുള്ളവർ*** എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ പ്രഖ്യാപനം മുൻനിർത്തി ഒരു വിരുദ്ധമായ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുകയും, രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചിട്ടും വിഭജനത്തിന് മുമ്പ് പുറപ്പെടുവിച്ച നികുതി ഒഴിവാക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റിവയ്ക്കൽ അറിയിപ്പുകൾ പുതിയ സംസ്ഥാനത്തും ബാധകമായി തുടരുമെന്നും വിൽപ്പന നികുതിയുടെ ആവശ്യത്തിനായി പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 78, 79 എന്നിവ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന നിയമപരമായ സങ്കല്പം കാരണം രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളും ഒന്നായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും വിധിച്ചു.

5. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് (ജസ്റ്റിസ് അശോക് ഭാൻ കൂടാതെ ജസ്റ്റിസ് വി.എസ്. സിർപുർക്കർ) 2007 സെപ്റ്റംബർ 12-ലെ ഉത്തരവിലൂടെ ***സ്വർണ്ണരേഖ കേസിലെ*** (മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്) വിധിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാത്ത ചില വസ്തുതകളും നിയമവ്യവസ്ഥകളും വെളിച്ചത്തുവന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുവെന്നും അതിനാൽ ഈ അപ്പീലുകൾ പരിഗണനയ്ക്കായി ഒരു വലിയ ബെഞ്ചിന് വിടുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് അവർ കരുതിയെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

6. എതിർവാദങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്, തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുതകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും ഉചിതമായിരിക്കും. മധ്യപ്രദേശ് ജനറൽ വിൽപ്പന നികുതി നിയമം, 1958-ലെ വകുപ്പ് 12 കൂടാതെ കേന്ദ്ര വിൽപ്പന നികുതി നിയമം, 1956-ലെ വകുപ്പ് 8(5) (സൗകര്യത്തിനായി ഈ രണ്ട് നിയമനിർമ്മാണങ്ങളെയും "വിൽപ്പന നികുതി നിയമം" എന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ വിളിക്കുന്നു) എന്നിവ പ്രകാരം നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, സംസ്ഥാനത്തേക്ക് നിക്ഷേപകരെ ആകർഷിക്കുന്നതിനും വ്യവസായ ഉൽപ്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം 1991 ഫെബ്രുവരി 19-ലെ വിജ്ഞാപനത്തിലൂടെ 100 കോടി രൂപയ്ക്ക് മുകളിൽ സ്ഥിര ആസ്തിയുള്ള വ്യവസായ യൂണിറ്റുകൾക്ക് വിൽപ്പന നികുതി ഒഴിവാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നയം രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. നികുതി ഒഴിവാക്കലിന്റെ അളവ് സ്ഥിര ആസ്തിയിലെ മൂലധന നിക്ഷേപത്തിന് തുല്യമായിരിക്കണം കൂടാതെ അതിന്റെ കാലാവധി വാണിജ്യ ഉൽപ്പാദനം ആരംഭിച്ച തീയതി മുതലോ അല്ലെങ്കിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട നികുതിയുടെ അളവ് സ്ഥിര ആസ്തിയിലെ മൂലധന നിക്ഷേപത്തിന്റെ മൂല്യത്തിന് തുല്യമായ പരിധിയിൽ എത്തുന്ന തീയതി മുതലോ 11 വർഷമായിരുന്നു. ഈ അപ്പീലുകളിലെ സ്വകാര്യ കക്ഷികൾക്ക്/നികുതിദായകർക്ക് ആനുകൂല്യത്തിന്/നികുതി ഒഴിവാക്കലിന് അർഹതയുള്ളതിനാൽ

1 (2004) 6 SCC 689

2019_18_924_956

അവർക്ക് സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ വ്യവസായ ഡയറക്ടറേറ്റ് നികുതി ഒഴിവാക്കലിനുള്ള യോഗ്യതാ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നൽകിയിരുന്നു എന്നത് തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുതയാണ്.

7. സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന സ്വകാര്യ കക്ഷികളുടെ/നികുതിദായകരുടെ വ്യവസായ യൂണിറ്റുകൾ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വിഭജനത്തിന് ശേഷം ഒന്നുകിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയോ അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയോ ഭാഗമായി മാറുന്ന പ്രദേശത്ത്/അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ഉൾപ്പെടും. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പാകെയുള്ള കൃത്യമായ വിഷയം, വിഭജനത്തിന് മുൻപ് നികുതി ഒഴിവാക്കൽ ആനുകൂല്യം അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും വിഭജനത്തിന് ശേഷം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തോ അല്ലെങ്കിൽ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തോ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുമായ ഈ വ്യവസായ യൂണിറ്റുകൾക്ക്, തങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സംസ്ഥാനത്ത് നിന്നും യഥാക്രമം പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തേക്കോ അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകൾ നടത്തുമ്പോൾ, മറ്റേ സംസ്ഥാനത്ത് നികുതി ഒഴിവാക്കൽ/മാറ്റിവയ്ക്കൽ ആനുകൂല്യം തുടർന്നും ആസ്വദിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ്.

8. അതത് വാദങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നതിനും ഞങ്ങളുടെ കാരണങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നതിനും മുമ്പ്, പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ പ്രസക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ, അതായത് വകുപ്പുകൾ 2(e), (f), (j) കൂടാതെ (k), വകുപ്പുകൾ 3, 4 കൂടാതെ 5 കൂടാതെ വകുപ്പുകൾ 78, 79, 80, 85 കൂടാതെ 86(1) എന്നിവ താഴെ നൽകുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും:

"പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2 (e), (f), (j) കൂടാതെ (k)

ഭാഗം I

പ്രാരംഭം

2. നിർവ്വചനങ്ങൾ. —ഈ നിയമത്തിൽ, സന്ദർഭം മറ്റൊന്ന് ആവശ്യപ്പെടാത്ത പക്ഷം, —

xx xx xx

2019_18_924_956

(e) "നിലവിലുള്ള മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം" എന്നാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് നിലവിലിരുന്ന മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്;

(f) "നിയമം" എന്നതിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ്, നിലവിലുള്ള മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഴുവനായോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തോ നിയമസാധുതയുള്ള ഏതൊരു നിയമനിർമ്മാണവും, ഓർഡിനൻസും, നിയന്ത്രണവും, ഉത്തരവും, ഉപനിയമവും, ചട്ടവും, പദ്ധതിയും, വിജ്ഞാപനവും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് പ്രമാണങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു;

xx xx xx

(j) "പിൻഗാമി സംസ്ഥാനം", നിലവിലുള്ള മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം അല്ലെങ്കിൽ ഛത്തീസ്ഗഢ് എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്;

(k) "കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രദേശം" എന്നാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിയിൽ നിലവിലുള്ള മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തുനിന്ന് ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തേക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രദേശം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്;

<u>പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 3, 4 കൂടാതെ 5</u>

ഭാഗം II

മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പുനഃസംഘടന

3. **ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണം.**— നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ, നിലവിലുള്ള മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ താഴെ പറയുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം എന്ന പേരിൽ ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കപ്പെടും, അതായത്:—

ബസ്തർ, ബിലാസ്പൂർ, ദന്തേവാഡ, ധംതാരി, ദുർഗ്, ജൻജ്ഗിർ–ചാമ്പ, ജഷ്പൂർ, കാങ്കർ, കവർധ, കോർബ, കോറിയ, മഹാസമുന്ദ്, റായ്ഗഡ്, റായ്പൂർ, രാജ്നന്ദ്ഗാവ് കൂടാതെ സർഗുജ ജില്ലകൾ, അതോടുകൂടി പ്രസ്തുത പ്രദേശങ്ങൾ നിലവിലുള്ള മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമല്ലാതായിത്തീരും.

2019_18_924_956

4. **മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും അതിന്റെ പ്രാദേശിക ഡിവിഷനുകളും.**— നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിൽ വകുപ്പ് 3-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവ ഒഴികെയുള്ള നിലവിലുള്ള മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടും.

5. **ഭരണഘടനയുടെ ഒന്നാം പട്ടികയിലെ ഭേദഗതി.**— നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ, ഭരണഘടനയുടെ ഒന്നാം പട്ടികയിൽ, "I. സംസ്ഥാനങ്ങൾ" എന്ന തലക്കെട്ടിന് കീഴിൽ, —

(a) മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഖണ്ഡികയിൽ, "രാജസ്ഥാൻ കൂടാതെ മധ്യപ്രദേശ് (പ്രദേശങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യൽ) നിയമം, 1959 (1959-ലെ 47)", എന്ന വാക്കുകൾക്കും ബ്രായ്ക്കറ്റുകൾക്കും അക്കങ്ങൾക്കും ശേഷം, താഴെ പറയുന്നവ ചേർക്കും, അതായത്: —

"എന്നാൽ മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000-ലെ വകുപ്പ് 3-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല.";

(b) എന്റിറ്റി 25-ന് ശേഷം, താഴെ പറയുന്ന എന്റിറ്റി ചേർക്കും, അതായത്: —

"26. ഛത്തീസ്ഗഢ്: മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടന നിയമം, 2000-ലെ വകുപ്പ് 3-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ."

<u>പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 78, 79, 80, 85 & 86</u>

ഭാഗം X

നിയമപരമായ കൂടാതെ മറ്റ് വ്യവസ്ഥകൾ

78. **നിയമങ്ങളുടെ പ്രാദേശിക വ്യാപ്തി.**— ഈ നിയമത്തിലെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമം വ്യാപിക്കുകയോ ബാധകമാവുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിയതായി കരുതാൻ പാടില്ല, കൂടാതെ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അത്തരം ഏതൊരു നിയമത്തിലെയും പ്രാദേശിക പരാമർശങ്ങൾ, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ വിപരീതമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് വരെ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിന് മുമ്പുള്ള മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലെ പ്രദേശങ്ങളെ അർത്ഥമാക്കുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണം.

2019_18_924_956

79. **നിയമങ്ങൾ അനുയോജ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം.**— നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പ് നിർമ്മിച്ച ഏതെങ്കിലും നിയമം മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവുമായോ ഛത്തീസ്ഗഢുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട് ബാധകമാക്കുന്നത് സൗകര്യപ്രദമാക്കുന്ന ആവശ്യത്തിനായി, ഉചിതമായ സർക്കാരിന്, ആ ദിവസം മുതൽ രണ്ട് വർഷം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഉത്തരവ് വഴി, ആ നിയമത്തിൽ റദ്ദാക്കലോ ഭേദഗതിയോ വഴി ആവശ്യമായതോ ഉചിതമായതോ ആയ മാറ്റങ്ങളോ പരിഷ്കാരങ്ങളോ വരുത്താവുന്നതാണ്, അതിനുശേഷം അത്തരം ഓരോ നിയമവും, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ റദ്ദാക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ, വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾക്കും പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും വിധേയമായി പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

വിശദീകരണം. — ഈ വകുപ്പിൽ, 'ഉചിതമായ സർക്കാർ' എന്ന പ്രയോഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത് യൂണിയൻ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതൊരു നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കേന്ദ്ര സർക്കാരും, ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമാകുന്ന മറ്റ് ഏതൊരു നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സംസ്ഥാന സർക്കാരും എന്നാണ്.

80. **നിയമങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം.**— നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പ് നിർമ്മിച്ച ഒരു നിയമം അനുയോജ്യമാക്കുന്നതിനായി വകുപ്പ് 79 പ്രകാരം വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിലോ അല്ലെങ്കിൽ അപൂർണ്ണമായ വ്യവസ്ഥകളാണെങ്കിലോ പോലും, അത്തരം നിയമം നടപ്പിലാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയോ അധികാരം നൽകപ്പെടുകയോ ചെയ്ത ഏതൊരു കോടതിക്കും ട്രൈബ്യൂണലിനും അതോറിറ്റിക്കും, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവുമായോ ഛത്തീസ്ഗഢുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട് അത് ബാധകമാക്കുന്നത് സൗകര്യപ്രദമാക്കുന്ന ആവശ്യത്തിനായി, കോടതിയുടെയോ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ അതോറിറ്റിയുടെയോ മുമ്പാകെയുള്ള വിഷയത്തിൽ ആവശ്യമുള്ളതോ ഉചിതമായതോ ആയ രീതിയിൽ, അന്തസ്സത്തയെ ബാധിക്കാത്ത വിധം നിയമത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണ്.

85. **മറ്റ് നിയമങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ പ്രഭാവം.**— മറ്റ് ഏതൊരു നിയമത്തിലും വിരുദ്ധമായി എന്ത് അടങ്ങിയിരുന്നാലും ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരിക്കും.

86. **ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നീക്കം ചെയ്യാനുള്ള അധികാരം.**— (1) ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായാൽ, അത്തരം വ്യവസ്ഥകൾക്ക്

2019_18_924_956

വിരുദ്ധമല്ലാത്തതും, ബുദ്ധിമുട്ട് നീക്കം ചെയ്യുന്ന ആവശ്യത്തിനായി തനിക്ക് ആവശ്യമെന്നോ ഉചിതമെന്നോ തോന്നുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും രാഷ്ട്രപതിക്ക് ഉത്തരവ് വഴി ചെയ്യാവുന്നതാണ്:

എന്നാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ മൂന്ന് വർഷം കാലാവധി കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷം അത്തരം യാതൊരു ഉത്തരവും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പാടില്ല.

9. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ ആരംഭിക്കേണ്ട പുനഃസംഘടന നിയമം, കേന്ദ്ര സർക്കാർ 2000 സെപ്റ്റംബർ 14-ലെ വിജ്ഞാപന നമ്പർ. എസ്.ഒ. 827(ഇ) വഴി ഭാരത ഗസറ്റ്, എക്സ്ട്രാ ഓർഡിനറി ഭാഗം II വകുപ്പ് 3(ii)-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും 2000 നവംബർ 1 നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിയായി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച്, 2000 നവംബർ 1-ന് അന്നത്തെ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം വിഭജിക്കപ്പെടുകയും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം എന്നും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം എന്നും വിഭജിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ ഭൂപടത്തിൽ മാറ്റം സംഭവിച്ചു. പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെയും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തെയും പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2-ലെ വ്യവസ്ഥ (ജെ) പ്രകാരം "പിൻഗാമി സംസ്ഥാനം" എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചു. ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറേണ്ട കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങൾ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3-ൽ അടയാളപ്പെടുത്തുകയും നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. വകുപ്പ് 4 പ്രകാരം, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിൽ, വകുപ്പ് 3-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവ ഒഴികെയുള്ള, അതായത് ഇപ്പോൾ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ ഒഴികെയുള്ള നിലവിലുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടും. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2-ലെ വ്യവസ്ഥ (എഫ്)-ൽ നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം "നിയമം" എന്നതിൽ അന്നത്തെ അല്ലെങ്കിൽ സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഴുവനായോ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തോ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഏതൊരു നിയമനിർമ്മാണവും, ഓർഡിനൻസും, നിയന്ത്രണവും, ഉത്തരവും, വിജ്ഞാപനവും മറ്റും ഉൾപ്പെടുന്നു. നിർവ്വചനപ്രകാരം നിയമത്തിൽ ഡെലിഗേറ്റഡ് ലെജിസ്ലേഷനും കൂടാതെ വിൽപ്പന നികുതി നിയമപ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച നികുതി ഒഴിവാക്കൽ വിജ്ഞാപനവും, വിൽപ്പന നികുതി നിയമപ്രകാരം നൽകിയ നികുതി ഒഴിവാക്കലിനുള്ള യോഗ്യതാ സർട്ടിഫിക്കറ്റും ഉൾപ്പെടും.

10. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 5 പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, നിശ്ചയിച്ച ദിവസം മുതലോ അതിനുശേഷമോ ഭരണഘടനയുടെ ഒന്നാം ഷെഡ്യൂളിൽ "സംസ്ഥാനങ്ങൾ" എന്ന തലക്കെട്ടിന് കീഴിൽ എൻട്രി 25-ന് ശേഷം, പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3-ൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തെ എൻട്രി 26-ആയി ഉൾപ്പെടുത്തും എന്നാണ്.

സമാനമായി, മധ്യപ്രദേശിന്റെ കാര്യത്തിലും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടും, പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3-ൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി വരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ആവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നതാണ്.

11. 2000-ലെ ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ 84, 85 വകുപ്പുകൾക്ക് *സമാനമായ* (*പാരി മെറ്റീരിയ*) പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ 78, 79 വകുപ്പുകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ***സ്വർണ്ണരേഖ*** (മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചത്) കേസിലെ 26, 27, 28, 29, 30 ഖണ്ഡികകൾ ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അവ ഇപ്രകാരമാണ്:

> "**26.** അങ്ങനെയെങ്കിൽ, നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 84, 85 എന്നിവയുടെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥവും പ്രാധാന്യവും എന്താണെന്ന ചോദ്യം ഉയർന്നുവരുന്നു?
>
> **27.** നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 84, 85 എന്നിവ ഞങ്ങൾ നേരത്തെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നേരത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചതുപോലെ, നിയമത്തിലെ ഭാഗം II-ന്റെ ഭാഗമായ വകുപ്പുകൾ 3 മുതൽ 6 വരെ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം എന്നും ബീഹാർ സംസ്ഥാനം എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിനായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. വകുപ്പ് 3-ൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ പുതിയ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനമായി മാറുകയും ബാക്കിയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രദേശപരിധിയിൽ വരികയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമം വ്യാപിക്കുകയോ ബാധകമാവുകയോ ചെയ്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ ഭാഗം II-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിയതായി കരുതാൻ പാടില്ലെന്നും, അത്തരം ഏതൊരു നിയമത്തിലെയും ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാദേശിക പരാമർശങ്ങൾ, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ വിപരീതമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് വരെ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിന് മുമ്പുള്ള ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലെ പ്രദേശങ്ങളെ അർത്ഥമാക്കുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണം എന്നും വകുപ്പ് 84 വ്യക്തമായ വാക്കുകളിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പ് നിർമ്മിച്ച ഏതെങ്കിലും നിയമം ബീഹാർ സംസ്ഥാനവുമായോ ജാർഖണ്ഡുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട് ബാധകമാക്കുന്നത് സൗകര്യപ്രദമാക്കുന്ന ആവശ്യത്തിനായി, ഉചിതമായ സർക്കാരിന്, ആ ദിവസം മുതൽ രണ്ട് വർഷം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഉത്തരവ് വഴി, ആ നിയമത്തിൽ റദ്ദാക്കലോ ഭേദഗതിയോ വഴി ആവശ്യമായതോ ഉചിതമായതോ ആയ മാറ്റങ്ങളോ പരിഷ്കാരങ്ങളോ വരുത്താവുന്നതാണ് എന്നും, അതിൻമേൽ അത്തരം ഓരോ നിയമവും, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ്

2019_18_924_956

അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ മാറ്റം വരുത്തുകയോ റദ്ദാക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ, വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾക്കും പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും വിധേയമായി പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നും വകുപ്പ് 85 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ഈ വകുപ്പുകളിലെ ഭാഷ വ്യക്തവും സന്ദിഗ്ദ്ധതയില്ലാത്തതുമാണ്. അവിഭക്ത ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ ഈ നിയമപ്രകാരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും തുടർന്നും ബാധകമായിരിക്കും എന്ന് ഈ വകുപ്പുകൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. അന്നത്തെ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിഭജനവും പുതിയ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണവും നടന്നിട്ടും നിലവിലിരുന്ന നിയമങ്ങൾ തുടർന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവ മാറ്റം വരുത്തുകയോ, റദ്ദാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ പ്രാബല്യത്തിൽ തുടരും. നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(*f*)-ൽ "നിയമത്തിന്" നൽകിയിട്ടുള്ള വിപുലമായ നിർവ്വചനം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, 1981-ലെ ബീഹാർ ഫിനാൻസ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 7(3)(*b*) പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച വിജ്ഞാപനം നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 84, 85 എന്നിവയുടെ അർത്ഥത്തിൽ വരുന്ന നിയമമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പാകെ തർക്കമില്ല, വാസ്തവത്തിൽ അത് തർക്കിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, 22-12-1995-ൽ ബീഹാർ ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച എസ് ഒ നമ്പർ. 478 എന്ന വിജ്ഞാപനം, അത് മാറ്റം വരുത്തുകയോ, റദ്ദാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് തുടർന്നും പ്രവർത്തിക്കും. വകുപ്പ് 84-ന്റെ ബലത്തിൽ, അത്തരം ഏതൊരു നിയമത്തിലെയും (ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിജ്ഞാപനം ഉൾപ്പെടെ) ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാദേശിക പരാമർശങ്ങൾ, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ വിപരീതമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് വരെ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിന് മുമ്പുള്ള ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലെ പ്രദേശങ്ങളെ അർത്ഥമാക്കുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണം. ഈ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകളും ചേർന്ന് വായിക്കുമ്പോൾ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് നിലവിലുള്ള ഏതൊരു നിയമത്തിലെയും പ്രാദേശിക പരാമർശങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലെ പ്രദേശങ്ങളെ അർത്ഥമാക്കുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണം എന്ന് തികച്ചും വ്യക്തമാകുന്നു. ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തോ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തോ അവ ബാധകമാക്കുന്നത് സൗകര്യപ്രദമാക്കാൻ, ഉചിതമായ സർക്കാരിന്, ആ ദിവസം മുതൽ രണ്ട് വർഷം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഉത്തരവ് വഴി, റദ്ദാക്കലോ ഭേദഗതിയോ വഴി തനിക്ക് ആവശ്യമെന്നോ ഉചിതമെന്നോ തോന്നുന്ന മാറ്റങ്ങളും പരിഷ്കാരങ്ങളും നിയമത്തിൽ വരുത്താവുന്നതാണ്. അത്തരം നിയമം നിയമപരമായ രീതിയിൽ റദ്ദാക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ അതിന് പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. അവയുടെ ഭേദഗതിക്കോ

മാറ്റത്തിനോ ശേഷം, വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾക്കും പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും വിധേയമായി അവയ്ക്ക് പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ, 1981-ലെ ബീഹാർ ഫിനാൻസ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 7(3)(*b*) പ്രകാരം ബീഹാർ സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ചതും 22-12-1995-ൽ ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുമായ എസ് ഒ നമ്പർ. 478 എന്ന വിജ്ഞാപനം നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(*f*) നിർവ്വചിച്ച പ്രകാരമുള്ള നിയമമാണെന്ന് കണ്ടെത്തുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നുമില്ല. പ്രസ്തുത വിജ്ഞാപനം നിലനിൽക്കുന്നു കൂടാതെ അവിഭക്ത ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന എല്ലാ പ്രദേശങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്. നിയമത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമെന്നോ ഉചിതമെന്നോ തോന്നുന്ന മാറ്റങ്ങളും പരിഷ്കാരങ്ങളും വരുത്താനുള്ള അധികാരം ബീഹാർ, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ രണ്ട് വർഷം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയും. നിയമത്തിലെ മാറ്റങ്ങൾക്കും പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കും ശേഷം, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ അത്തരം നിയമം വീണ്ടും മാറ്റുകയോ, റദ്ദാക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ നിയമം പരിഷ്കരിച്ചതോ മാറ്റം വരുത്തിയതോ ആയ രീതിയിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.

28. ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84 പോലുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ ഈ കോടതിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിനായി വരുന്നത് ഇതാദ്യമായല്ല. 1966-ലെ പഞ്ചാബ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 88-ഉം ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84-ന് സമാനമായാണ് ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയ കുറഞ്ഞത് മൂന്ന് തീരുമാനങ്ങളിലെങ്കിലും പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥ ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്, അതായത്, *പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം v. ബൽബീർ സിംഗ്, ഷേർ സിംഗ് v. ഫിനാൻഷ്യൽ കമ്മീഷണർ ഓഫ് പ്ലാനിംഗ്* കൂടാതെ *ദയാനന്ദ് v. ഇന്ത്യൻ യൂണിയൻ. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ കേസിൽ അതായത് പഞ്ചാബ് സംസ്ഥാനം v. ബൽബീർ സിംഗിൽ*, ഈ കോടതി ഒരു ഭരണപരമായ ഉത്തരവിനെക്കുറിച്ചാണ് പരിഗണിച്ചത്, അല്ലാതെ നിലവിലെ കേസിൽ ഞങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു നിയമത്തെക്കുറിച്ചല്ല. പഞ്ചാബ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 88-ഉം കൂടാതെ ആ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(g) പ്രകാരമുള്ള നിയമത്തിന്റെ നിർവ്വചനവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. ആ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(g) നിയമത്തെ ഈ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(f) നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അത്ര വിപുലമായി നിർവ്വചിച്ചിരുന്നില്ല. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട ഭരണപരമായ ഉത്തരവുകൾ ആ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 2(g)-ന്റെ അർത്ഥത്തിലുള്ള നിയമമല്ലെന്നും അതിനാൽ വകുപ്പ് 88 പ്രകാരം അവ

സംരക്ഷിക്കപ്പെടില്ലെന്നുമുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ നിലപാടിനോട് ഈ കോടതി യോജിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, പരമാധികാരത്തിന് മാറ്റമില്ലാതിരിക്കുകയും ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പുനഃസംഘടനയിലൂടെ പ്രദേശങ്ങളുടെ പുനർക്രമീകരണം മാത്രമാണ് നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ സർക്കാരുകൾ അവ പരിഷ്കരിക്കുകയോ മാറ്റുകയോ തിരസ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ അന്നത്തെ സംസ്ഥാന സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച ഭരണപരമായ ഉത്തരവുകൾ തുടർന്നും പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ബാധകമായിരിക്കുമെന്നും ഈ കോടതി വിധിച്ചു. മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിക്കുന്നത് പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭരണത്തിൽ വലിയ കുഴപ്പങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ എന്നതിനാൽ മറ്റ് വിധികൾ സാധ്യമല്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. അന്നത്തെ സംസ്ഥാന സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച ഭരണപരമായ ഉത്തരവുകൾ പുതിയ പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ വരുന്നതോടെ സ്വയമേവ ഇല്ലാതാകുമെന്നും നിഷ്ഫലമാകുമെന്നുമുള്ള നിലപാടിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന യാതൊരു തത്വവും അവരുടെ ലോർഡ്ഷിപ്പുകൾ കണ്ടെത്തിയില്ല. കൂടാതെ, പരമാധികാരത്തിന് മാറ്റമില്ലാത്തതും ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പുനഃസംഘടനയിലൂടെ പ്രദേശങ്ങളുടെ പുനർക്രമീകരണം മാത്രം നടക്കുന്നതുമായ ഒരു കേസിനെ, കൂടിച്ചേരൽ, അധിനിവേശം, ലയനം അല്ലെങ്കിൽ ഏകീകരണം എന്നിവയിലൂടെ ഒരു സംസ്ഥാനം മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തിൽ ലയിക്കുന്ന കേസിൽ നിന്നും അവരുടെ ലോർഡ്ഷിപ്പുകൾ വേർതിരിച്ചു കാണിച്ചു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച മറ്റ് രണ്ട് വിധിന്യായങ്ങളിലും ഈ കോടതി ഇതേ നിലപാട് തന്നെയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. സമാനമായ നിയമവ്യവസ്ഥ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ *ബൽബീർ സിംഗ്* കേസിലെ തത്വങ്ങൾ ഈ കേസിലെ വസ്തുതകൾക്കും പൂർണ്ണമായി ബാധകമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു, പ്രത്യേകിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട വിജ്ഞാപനം നിർവ്വചനപ്രകാരം ഒരു നിയമമായിരിക്കുകയും വെറുമൊരു ഭരണപരമായ ഉത്തരവ് അല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ.

29. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിജ്ഞാപനം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം മാറ്റുകയോ പരിഷ്കരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണ് അടുത്തതായി ഉയരുന്ന ചോദ്യം. ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം 25-8-2001-ൽ സ്വന്തം വ്യവസായ നയം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ 1995-ലെ വ്യവസായ നയത്തിനും നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 7(3)(b) പ്രകാരം പുറപ്പെടുവിച്ച 22-12-1995-ലെ എസ് ഒ നമ്പർ. 478 എന്ന വിജ്ഞാപനത്തിനും ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് നിയമസാധുത ഉണ്ടായിരിക്കില്ലെന്നും ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പാകെ വാദിക്കപ്പെട്ടു. *സ്വർണ്ണരേഖ കേസിൽ* ഹൈക്കോടതി ഈ വശം പരിഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഹൈക്കോടതി സ്വീകരിച്ച നിലപാടിനോട് ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. 22-12-1995-ലെ വിജ്ഞാപനത്തെ മാറ്റുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ തിരസ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന

2019_18_924_956

ഒന്നുംതന്നെ 2001-ലെ വ്യവസായ നയത്തിലില്ല. അത് 15-11-2000-ന് ശേഷം സ്ഥാപിതമായ പുതിയ വ്യവസായ യൂണിറ്റുകളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്, അതിനാൽ പ്രസ്തുത നയത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും 15-11-2000-ന് ശേഷം സ്ഥാപിതമായ പുതിയ വ്യവസായ യൂണിറ്റുകൾക്ക് മാത്രമാണ് ബാധകമാകുന്നത്. നിലവിലെ കേസിൽ, 15-11-2000-ന് മുമ്പ് സ്ഥാപിതമായതും 1995-ലെ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വ്യവസായ നയപ്രകാരം നികുതി ഒഴിവാക്കൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റിന് അർഹമാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയതുമായ വ്യവസായ യൂണിറ്റുകളെയാണ് ഞങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല, ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വ്യവസായ നയം ആ തീയതിക്ക് മുമ്പ് നിലവിലുള്ള യൂണിറ്റുകൾക്ക് ബാധകമാകില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ജാർഖണ്ഡ് സർക്കാരിന്റെ 2001-ലെ വ്യവസായ നയത്തിലോ ജാർഖണ്ഡ് സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച വിജ്ഞാപനത്തിലോ ഉത്തരവിലോ മറ്റൊന്നും ഇല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, 22-12-1995-ലെ വിജ്ഞാപന നമ്പർ. എസ് ഒ നമ്പർ. 478 ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് തുടർന്നും പ്രവർത്തിക്കണം കൂടാതെ ബന്ധപ്പെട്ട അപ്പീൽവാദികളോ എതിർകക്ഷികളോ, സാഹചര്യം പോലെ, പ്രസ്തുത വിജ്ഞാപനം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കും പ്രോത്സാഹനങ്ങൾക്കും അർഹരാണെന്ന് കരുതേണ്ടതുണ്ട്.

റാഞ്ചിയിലെ ജാർഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതിയിൽ 2003-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 3765-ൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വാദം, അന്നത്തെ ബീഹാർ സംസ്ഥാനം പുറപ്പെടുവിച്ച നിയമപരമായ വിജ്ഞാപനം സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പന ഇടപാടുകൾ മാത്രമാണ് വിഭാവനം ചെയ്തതെന്നും അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പന ഇടപാടുകളല്ലെന്നുമാണ്. രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നതോടെ, ഇപ്പോൾ അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പന ഇടപാടുകളായി തരംതിരിക്കാവുന്ന ഇടപാടുകൾക്ക് വിൽപ്പന നികുതി അടയ്ക്കുന്നതിൽ നിന്നുള്ള ഒഴിവാക്കൽ ആനുകൂല്യം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ഒരു വിഭാവന സങ്കൽപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്ന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 84, 85 എന്നിവയിലെ വ്യവസ്ഥകളെ ഈ വാദം വിസ്മരിക്കുന്നു. ഒരു വിഭാവന സങ്കൽപ്പം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, കോടതി ആ സങ്കൽപ്പം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ലക്ഷ്യം കണ്ടെത്തണമെന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, ആ സങ്കൽപ്പം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് അനുബന്ധമായോ അനിവാര്യമായ ഫലമായോ വരുന്ന എല്ലാ വസ്തുതകളും പ്രത്യാഘാതങ്ങളും യഥാർത്ഥമാണെന്ന് കരുതണമെന്നും സുസ്ഥിരമായ കാര്യമാണ്. സങ്കൽപ്പിതമായ ഒരു സാഹചര്യം യഥാർത്ഥമെന്നപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന് നിയമം ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ, അത് ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, സങ്കൽപ്പിതമായ ആ സാഹചര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നെങ്കിൽ അത് അനിവാര്യമായും ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്ന

2019_18_924_956

പ്രത്യാഘാതങ്ങളും സംഭവങ്ങളും യഥാർത്ഥമെന്നപോലെ സങ്കല്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. *ഈസ്റ്റ് എൻഡ് ഡെല്ലിംഗ്സ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് v. ഫിൻസ്ബറി ബറോ കൗൺസിൽ*, ഓൾ ഇ ആർ പേജ് 589-ൽ ലോർഡ് അസ്കിത്ത് നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, അത് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, ആ സാഹചര്യത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഫലങ്ങളിലേക്ക് വരുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഭാവനയെ തടയാൻ നിങ്ങൾ അനുവദിക്കരുത്. അന്നത്തെ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളായി വിഭജിച്ചിട്ടും, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് നിലവിലുള്ള ഏതൊരു നിയമവും, അവയിലെ പ്രാദേശിക പരാമർശങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ വിപരീതമായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് വരെ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിന് മുമ്പുള്ള ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലെ പ്രദേശങ്ങളെ അർത്ഥമാക്കുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടണം എന്ന് വകുപ്പ് 84 നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ലളിതമായ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിയമം ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ പരാമർശിച്ചേക്കാമെങ്കിലും, ബീഹാർ സംസ്ഥാനം ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പ് നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ അന്നത്തെ ബീഹാർ സംസ്ഥാനമായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ തുടർന്നും പ്രവർത്തിക്കണം. ഇത് തീർച്ചയായും നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ വരുത്തുന്ന ഭേദഗതിക്കോ മാറ്റത്തിനോ തിരസ്കരണത്തിനോ വിധേയമാണ്. അതിനാൽ, ആധാരമാക്കിയ നിയമപരമായ വിജ്ഞാപനം നേരത്തെ ബീഹാർ സംസ്ഥാനമായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉടനീളം തുടർന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വകുപ്പ് 85 പ്രകാരം, നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള രീതിയിൽ റദ്ദാക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ അവ തുടർന്നും പ്രവർത്തിക്കും. ഒരു സ്വാഭാവിക ഫലമെന്ന നിലയിൽ, സംരംഭകർ പ്രസ്തുത വിജ്ഞാപനത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കും പ്രോത്സാഹനങ്ങൾക്കും അർഹരാണ്. വകുപ്പ് 91-ൽ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ നിയമത്തിലെ മേധാവിത്വമുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, നിയമപരമായ വിജ്ഞാപനങ്ങൾ പ്രബലമായിരിക്കണം കൂടാതെ അതിൽ നിന്നുള്ള ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഗുണഭോക്താക്കൾക്ക് ലഭിക്കുകയും വേണം. നേരത്തെ ഒരൊറ്റ സംസ്ഥാനമായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ രണ്ടായി മാറിയെന്നും തൽഫലമായി മുമ്പ് സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പന ഇടപാടുകളായിരുന്നത് ഇപ്പോൾ അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പന ഇടപാടുകളാണെന്നും സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പ് നിലവിലുള്ള ഏതൊരു നിയമവും അതിന്റെ പരിഷ്കരണമോ റദ്ദാക്കലോ ഇല്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പന ഇടപാടുകൾ അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പന ഇടപാടുകളായി മാറിയിട്ടുണ്ടാകാം എന്ന വസ്തുത

പരിഗണിക്കാതെ തന്നെ ആ നിയമപ്രകാരമുള്ള ആനുകൂല്യം ലഭിക്കണം. നിയമം പരിഷ്കരിക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതിലൂടെയോ അല്ലെങ്കിൽ നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെ അത് മാറ്റുകയോ റദ്ദാക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതിലൂടെയോ, ആവശ്യമെന്നോ ഉചിതമെന്നോ തോന്നുകയാണെങ്കിൽ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ നിയമം ബന്ധപ്പെട്ട സംസ്ഥാനത്തിന് അധികാരം നൽകുന്നു. അതിനാൽ, 22-12-1995-ലെ വിജ്ഞാപനം അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പന ഇടപാടുകൾക്ക് ബാധകമാകില്ല എന്ന കാരണത്താൽ റിട്ട് ഹർജി തള്ളിയ റാഞ്ചിയിലെ ജാർഖണ്ഡ് ഹൈക്കോടതിയുടെ നടപടി തെറ്റായിരുന്നു എന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് സംശയമില്ല.

30. *രത്തൻ ലാൽ ആന്റ് കമ്പനി v. അസ്സസിംഗ് അതോറിറ്റി, മൈസൂർ സംസ്ഥാനം v. പി.ബി. ഹുസൈൻ കുഞ്ഞി ആന്റ് കമ്പനി* കൂടാതെ *സി.എസ്.ടി v. മിനർവ മിനറൽസ്* എന്നീ കേസുകളിൽ ശ്രീ രാകേഷ് ദ്വിവേദി ആധാരമാക്കിയ തീരുമാനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിഗണിച്ചു, എന്നാൽ ആ തീരുമാനങ്ങളൊന്നും തന്നെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വാദത്തെ ഒരർത്ഥത്തിലും സഹായിക്കുന്നതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. ആ കേസുകളിലെ തീരുമാനങ്ങൾ അതത് നിയമങ്ങളിലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു, അവ നിലവിലെ അപ്പീലുകളിൽ ഞങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളുമായി ഒട്ടുംതന്നെ സാമ്യമുള്ളവ ആയിരുന്നില്ല. 2003-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. 2450-ൽ, സമാനമായ ഒരു കാരണത്താൽ പട്ന ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽവാദികളുടെ അവകാശവാദം നിരസിച്ചിരുന്നു. ഹൈക്കോടതിയുടെ മുൻപത്തെ തീരുമാനം അത് ശ്രദ്ധിച്ചുവെങ്കിലും, ഈ കേസിൽ വ്യവസായ യൂണിറ്റ് ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്താണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നും എന്നാൽ ആനുകൂല്യം അവകാശപ്പെടുന്നത് ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്താണെന്നും ഉള്ള കാരണത്താൽ അതിനെ വേർതിരിച്ചു കണ്ടു. ഞങ്ങളുടെ മുൻപത്തെ കണ്ടെത്തലുകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, റിട്ട് ഹർജി തള്ളുന്നതിന് ഇതൊരു പ്രസക്തമായ കാര്യമായിരിക്കില്ല. മാത്രമല്ല, ഈ തത്വം ശരിവെക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഏകപക്ഷീയമായ ഫലങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കും, അതായത് ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന വ്യവസായ യൂണിറ്റുടമകൾക്ക് ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് അസംസ്കൃത വസ്തുക്കൾ വാങ്ങുമ്പോൾ വിൽപ്പന നികുതി ഒഴിവാക്കൽ ആനുകൂല്യം ലഭിക്കും, എന്നാൽ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തുള്ള അവരുടെ സഹപ്രവർത്തകർക്ക് അത്തരം ആനുകൂല്യത്തിന് അർഹതയുണ്ടാവില്ല. മുൻകൂട്ടി കാണാത്ത ഒരു സംഭവം അസാധാരണമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് കാരണമായേക്കാം എന്ന വസ്തുത നാം വിസ്മരിക്കരുത്. അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ, അവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിന് ഉചിതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളും പരിഹാരങ്ങളും

2019_18_924_956

നിയമസഭ കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ട്. 1995-ൽ ബീഹാർ സംസ്ഥാനം അതിന്റെ വ്യവസായ നയം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ, അഞ്ച് വർഷത്തിന് ശേഷം സംസ്ഥാനം വിഭജിക്കപ്പെടുമെന്ന് അതിന് മുൻകൂട്ടി കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ സംസ്ഥാന വിഭജനം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായപ്പോൾ, രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഭരണം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് പാർലമെന്റിന് ഉചിതമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടി വന്നു. വിഭജനം നടന്ന ദിവസം തന്നെ നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുകയാണെങ്കിൽ, പുതുതായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാനം നിയമങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു സംസ്ഥാനമായി മാറുകയും അത് കുഴപ്പഭരിതമായ ഒരു സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അതിനാൽ, തുടർച്ച നിലനിർത്തുന്നതിനും അതേസമയം രണ്ട് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടും അതിനുശേഷം നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെയോ അല്ലെങ്കിൽ അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയുടെ അധികാരം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടോ ആവശ്യമായ പരിഷ്കാരങ്ങളും മാറ്റങ്ങളും വരുത്താൻ സംസ്ഥാനങ്ങളെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നതിനുമാണ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 84, 85 പോലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമനിർമ്മാണങ്ങളിൽ അത്തരം വ്യവസ്ഥകൾ അനിവാര്യമായും ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിലൂടെ ഉണ്ടായ അസാധാരണമായ സാഹചര്യത്തിന്റെയും കൈവരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ലക്ഷ്യത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ ഇത്തരം നിയമനിർമ്മാണങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്."

12. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 78 മുതൽ 80 വരെയും, 85 കൂടാതെ 86 എന്നിവയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ അനുപാതത്തെയും വ്യാഖ്യാനത്തെയും ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട്, സ്വകാര്യ കക്ഷികൾക്ക്/നികുതിദായകർക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ വാദിച്ചത് സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന മുഴുവൻ പ്രദേശങ്ങൾക്കുമായി നേരത്തെ അനുവദിച്ചിരുന്ന നികുതി ഒഴിവാക്കൽ ആനുകൂല്യത്തെ പുനഃസംഘടന നിയമം പിൻവലിക്കുകയോ നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നാണ്. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിയിൽ സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് നിലവിലിരുന്ന നികുതി ഒഴിവാക്കൽ വിജ്ഞാപനം ഉൾപ്പെടുന്ന "നിയമത്തെ" സംരക്ഷിക്കുകയും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 2000 നവംബർ 1 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന വിധം 2002 നവംബർ 30-ലെ വിജ്ഞാപന നമ്പർ. എഫ്1/17/-2000/സി.ടാക്സ്/വി പ്രകാരമുള്ള നിയമങ്ങൾ അനുയോജ്യമാക്കൽ ഉത്തരവിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചു, അതിന്റെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം താഴെ പറയുന്നതാണ്:

2019_18_924_956

"2. ഈ ഉത്തരവിന്റെ പട്ടികയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും കാലാകാലങ്ങളിൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയതുമായ, ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് പ്രാബല്യത്തിലുള്ള നിയമങ്ങൾ, ഇതിനാൽ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തേക്ക് വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു കൂടാതെ റദ്ദാക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ അവ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്ത് പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാ നിയമങ്ങളിലും "മധ്യപ്രദേശ്" എന്ന വാക്കുകൾ എവിടെയൊക്കെ കാണുന്നുവോ അവിടെയൊക്കെ "ഛത്തീസ്ഗഢ്" എന്ന വാക്ക് പകരം ഉപയോഗിക്കണം എന്ന മാറ്റത്തിന് വിധേയമായാണിത്.

3. പട്ടികയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾക്ക് കീഴിലുള്ള ഉത്തരവ് വഴി നൽകപ്പെട്ട അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിച്ച് ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതൊരു കാര്യവും അല്ലെങ്കിൽ എടുത്തിട്ടുള്ള ഏതൊരു നടപടിയും (ഏതെങ്കിലും നിയമനം, വിജ്ഞാപനം, നോട്ടീസ്, ഉത്തരവ്, ചട്ടം, ഫാറം, നിയന്ത്രണം, സർട്ടിഫിക്കറ്റ് അല്ലെങ്കിൽ ലൈസൻസ് ഉൾപ്പെടെ) ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്ത് തുടർന്നും പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും."

പ്രസ്തുത വിജ്ഞാപനത്തിലെ പട്ടികയിൽ വിൽപ്പന നികുതി നിയമവും അതിൻകീഴിൽ നിർമ്മിച്ച ചട്ടങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച്, "മധ്യപ്രദേശ്" എന്ന വാക്കിന് പകരം "ഛത്തീസ്ഗഢ്" എന്ന വാക്ക് ചേർക്കുക എന്ന മാറ്റത്തിന് വിധേയമായി, "നിയമം" തുടർന്നും ബാധകമാകുമെന്നും അത് പ്രാബല്യത്തിൽ തുടരുമെന്നും ബാക്കിയുള്ള 11 വർഷത്തെ കാലയളവിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ നികുതി ഒഴിവാക്കലിന്റെ അളവ് പൂർത്തിയാകുന്നത് വരെയോ അത് ഫലപ്രദമായിരിക്കുമെന്നും നിയമങ്ങൾ അനുയോജ്യമാക്കൽ ഉത്തരവ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കൂടാതെ, പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 80, നിയമത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തയെ ബാധിക്കാത്ത വിധം, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിനും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിനും അത് ബാധകമാക്കുന്നത് സൗകര്യപ്രദമാക്കുന്ന ആവശ്യത്തിനായി, കോടതിയുടെയോ ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ അതോറിറ്റിയുടെയോ മുമ്പാകെയുള്ള വിഷയത്തിൽ ആവശ്യമുള്ളതോ ഉചിതമായതോ ആയ രീതിയിൽ "നിയമം" നടപ്പിലാക്കാൻ കോടതിയെയോ ട്രൈബ്യൂണലിനെയോ അതോറിറ്റിയെയോ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. വ്യവസ്ഥകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ കോടതി ഈ പ്രധാന ലക്ഷ്യം മനസ്സിൽ വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. മറ്റ് ഏതൊരു നിയമത്തിലും വിരുദ്ധമായി എന്ത് അടങ്ങിയിരുന്നാലും ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഒരു *നോൺ-ഒബ്സ്റ്റാന്റേ* (എന്തുതന്നെയായാലും)അല്ലെങ്കിൽ ഓവർറൈഡിംഗ് വ്യവസ്ഥ എന്ന നിലയിൽ വകുപ്പ് 85 അനുശാസിക്കുന്നു. അതിനാൽ, സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതുപോലെ, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ്

2019_18_924_956

സംസ്ഥാനത്തും നികുതി ഒഴിവാക്കൽ വിജ്ഞാപനം നിലവിലുണ്ടെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ പത്താം ഭാഗത്തെ യോജിപ്പിക്കാനും വകുപ്പുകൾ 78, 79 എന്നിവ സൃഷ്ടിച്ച നിയമപരമായ സങ്കല്പത്തിന് പ്രാബല്യം നൽകാനും ഉള്ള ഏക മാർഗ്ഗം ഇതാണ്. വകുപ്പ് 78 ഒരു വിഭാവന സങ്കല്പം ഉൾപ്പെടുത്തിയതിലൂടെ സ്വകാര്യ കക്ഷികൾക്ക്/നികുതിദായകർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യം നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും അത് പൂർണ്ണമായും നടപ്പിലാക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും ഉറപ്പാക്കുന്നു.

13. രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളും, മറുഭാഗത്ത്, സമർപ്പിക്കുന്നത് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനം നിലവിൽ വന്നുവെന്നും അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറുന്ന പ്രദേശങ്ങളും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും തമ്മിലുള്ള വ്യാപാരം അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയുടെ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാതെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വിൽപ്പന ആയിരിക്കില്ലെന്നുമാണ്. സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന് നേരത്തെ ബാധകമായിരുന്ന വിൽപ്പന നികുതി നിയമം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിലും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിലും ബാധകമായിരിക്കുമെന്നും എന്നാൽ അത് രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും പ്രാദേശിക പരിധികൾക്കും അതിരുകൾക്കും ഉള്ളിൽ മാത്രമായിരിക്കുമെന്നും അവർ വാദിച്ചു. അതിനാൽ, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും പ്രാദേശിക അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന യൂണിറ്റുകൾക്ക് ആ പ്രത്യേക സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലെ വ്യാപാരത്തിന് നികുതി ഒഴിവാക്കൽ ആനുകൂല്യം തുടർന്നും ലഭിക്കുമെന്നും എന്നാൽ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തർ-സംസ്ഥാന വ്യാപാരത്തിന് അത് ലഭിക്കില്ലെന്നുമാണ്. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പുകൾ 78, 79 എന്നിവയുടെ കൃത്യമായ ഉദ്ദേശ്യവും അർത്ഥവും ഇതാണ്. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ***ശ്രീ പീര മുഹമ്മദ് മഹ്മൂദ് സാഹിബ് v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം***[2] എന്ന കേസിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചു, അത് ഉചിതമായ ഘട്ടത്തിൽ ഞങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നതാണ്.

14. കക്ഷികളുടെ വാദം പരിഗണിക്കുകയും പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ 78, 79, 80, 85, 86 വകുപ്പുകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ നിന്നും, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനവും സ്വീകരിച്ച നിലപാട് ശരിയാണെന്നും അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾ ഞങ്ങൾ ഇതിനകം ഉദ്ധരിക്കുകയും 9, 10 ഖണ്ഡികകളിൽ അവ ഭാഗികമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, ഇനി പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ 78, 79 വകുപ്പുകളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ മുതിരുന്നു. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 78-ൽ രണ്ട്

2 1960 (11) STC 456

2019_18_924_956

ഭാഗങ്ങളുണ്ട്. നിശ്ചയിച്ച തീയതിക്ക് തൊട്ടുമുമ്പ് പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമം വ്യാപിക്കുകയോ ബാധകമാവുകയോ ചെയ്യുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിയതായി കണക്കാക്കില്ലെന്ന് ഒന്നാം ഭാഗം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നിശ്ചയിച്ച തീയതിക്ക് മുമ്പ് – ഈ കേസിൽ 2000 നവംബർ 1 – പ്രാബല്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമം വിഭജനത്തിന് മുമ്പ് നിലനിന്നിരുന്നതുപോലെ തന്നെ പിൻഗാമി അല്ലെങ്കിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമായി തുടരും. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിയമസഭയും എക്സിക്യൂട്ടീവും നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങൾ അതിന്റെ പുനഃസംഘടനയ്ക്ക്/വിഭജനത്തിന് ശേഷം അതിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്ക് സ്വാഭാവികമായും ബാധകമാകുമെന്നതിനാൽ ഇത് സ്വാഭാവികവും സാധാരണവുമാണ്. വിഭജനത്തിന്റെ ഫലമായി നേരത്തെ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന ചില പ്രദേശങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമാകും, *എങ്കിലും* (ആൽബിറ്റ്) പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി തുടരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയിച്ച തീയതിക്ക് മുമ്പ് നിയമങ്ങൾ എപ്രകാരം ബാധകമായിരുന്നുവോ ആ പ്രയോഗക്ഷമതയെ ഇത് ബാധിക്കുകയോ സ്വാധീനിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല. വകുപ്പ് 78-ൽ 'കരുതപ്പെടുന്നു' (deemed) എന്ന വാക്ക് സംശയമില്ലാതെ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗം അത്തരമൊരു 'നിയമപരമായ സങ്കല്പം' (deeming fiction) ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല/സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല, പകരം വ്യക്തമായ കാര്യത്തെ പ്രസ്താവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ അത്തരം നിയമങ്ങളിലെ പ്രാദേശിക പരാമർശങ്ങൾ – അതായത് വിഭജനത്തിന് മുമ്പ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിയമസഭയും എക്സിക്യൂട്ടീവും നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങൾ – അധികാരമുള്ള നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ മാറ്റം വരുത്തുന്നത് വരെ, നിശ്ചയിച്ച തീയതിക്ക് മുമ്പുള്ള പഴയ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെ പ്രദേശങ്ങളായി അർത്ഥമാക്കണമെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ വകുപ്പ് 78-ന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം നിയമപരമായ ഒരു സങ്കല്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം, പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് മുമ്പ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങൾ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്കും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിനും അവയുടെ പ്രാദേശിക പരിധികൾക്കുള്ളിൽ ബാധകമായി തുടരും എന്നതാണ്. ഏകീകൃത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിൽ പ്രാബല്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ ഒരേ നിയമമായല്ല, മറിച്ച് രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ബാധകമായ രണ്ട് പ്രത്യേക നിയമങ്ങളായി രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ബാധകമായി തുടരും.

15. വകുപ്പ് 78-ന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്തിനായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിഭാവന സങ്കല്പം, നേരത്തെ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നതും എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഛത്തീസ്ഗഢ്

2019_18_924_956

സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറുന്നതുമായ പ്രദേശങ്ങൾ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി തുടരുമെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമായി കണക്കാക്കണമെന്നോ വാദിക്കുകയോ പ്രസ്താവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. വകുപ്പ് 78 വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത് ഇതല്ല. വകുപ്പ് 78 പ്രകാരമുള്ള വിഭാവന സങ്കല്പം അത്തരം യാതൊരു വ്യവസ്ഥയേയും വ്യക്തമായോ അല്ലാതെയോ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ഇത് വിദൂരമായി പോലും വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെടുന്നില്ല. ***ബി. എസ്. ഗോരായ v. യു.ടി. ഓഫ് ചണ്ഡീഗഢ്*** എന്ന കേസിലെ 6 മുതൽ 8 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ, ഒരു വിഭാവന വ്യവസ്ഥ അത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി മാത്രമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും, നിയമസഭ ആ സങ്കല്പം സ്വീകരിച്ച നിയമാനുസൃതമായ മേഖലയ്ക്കും ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്തേക്ക് ഈ സങ്കല്പത്തെ വ്യാപിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ കോടതി ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. സങ്കല്പം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും മനസ്സിൽ വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിലവിലെ നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ, പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 78-ൽ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിഭാവന വ്യവസ്ഥയുടെ ലക്ഷ്യവും ഉദ്ദേശ്യവും, സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്ത് നിലവിലിരുന്ന നിയമനിർമ്മാണങ്ങൾ/നിയമങ്ങൾ പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്ത് നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അതിൽ കൂടുതലോ അതിനപ്പുറമോ ഒന്നുമില്ല.

16. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 79 പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തെയും പുതിയ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തെയും ഉചിതമായ സർക്കാരിന്, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ രണ്ട് വർഷം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ആവശ്യമെന്നോ ഉചിതമെന്നോ തോന്നുന്ന ഉത്തരവ് വഴി, സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം നേരത്തെ നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളിൽ റദ്ദാക്കലോ ഭേദഗതിയോ വഴി ആവശ്യമായ മാറ്റങ്ങളോ പരിഷ്കാരങ്ങളോ വരുത്താവുന്നതാണ് എന്നാണ്. അതിൻമേൽ, അധികാരപ്പെട്ട നിയമസഭയോ മറ്റ് അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ വീണ്ടും റദ്ദാക്കുകയോ പരിഷ്കരിക്കുകയോ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ, ഓരോ നിയമവും വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾക്കോ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കോ വിധേയമായി പ്രാബല്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. പ്രസ്തുത വകുപ്പിന്റെ വിശദീകരണം പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, ഏതൊരു നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും 'ഉചിതമായ സർക്കാർ' എന്നത് യൂണിയൻ ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് കേന്ദ്ര സർക്കാരും ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമാകുന്ന നിയമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് സംസ്ഥാന സർക്കാരും എന്നാണ്.

3 (2007) 6 SCC 397

2019_18_924_956

17. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുമ്പ് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് വകുപ്പ് 80. വകുപ്പ് 79 പ്രകാരം വ്യവസ്ഥകളൊന്നും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിലോ അല്ലെങ്കിൽ അപൂർണ്ണമായ വ്യവസ്ഥകളാണെങ്കിലോ പോലും, സംയോജിത മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച അത്തരം നിയമങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന കോടതിയോ ട്രൈബ്യൂണലോ അതോറിറ്റിയോ, നിയമത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തയെ ബാധിക്കാത്ത വിധം പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായ മധ്യപ്രദേശിനും ഛത്തീസ്ഗഢിനും അത് ബാധകമാക്കുന്നത് സൗകര്യപ്രദമാക്കുന്ന രീതിയിൽ നിയമത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കണം എന്ന് അത് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മധ്യപ്രദേശ്, ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ബാധകമായ നിയമങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിയമസഭയോ അധികാരപ്പെട്ട അതോറിറ്റിയോ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിക്ക് മുൻപോ അല്ലെങ്കിൽ അതിനുശേഷം രണ്ട് വർഷത്തെ കാലാവധിക്കുള്ളിലോ യാതൊരു നിയമവും പാസാക്കിയിട്ടില്ല എന്ന വസ്തുത നിലനിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ, നിയമങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന വേളയിൽ കോടതിയോ ട്രൈബ്യൂണലോ അതോറിറ്റിയോ അതിന്റെ അന്തസ്സത്തയ്ക്കും, പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങളായ മധ്യപ്രദേശിനും ഛത്തീസ്ഗഢിനും നിയമങ്ങൾ ബാധകമാക്കുന്നത് സൗകര്യപ്രദമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിനും ഉദ്ദേശ്യത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകണം.

18. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 85 പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ മറ്റ് ഏതൊരു നിയമത്തിലും വിരുദ്ധമായി എന്ത് അടങ്ങിയിരുന്നാലും പ്രബലമായിരിക്കും എന്നാണ്. അതിനാൽ, പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് മറ്റ് ഏതൊരു നിയമത്തേക്കാളും മുൻഗണന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ മുൻഗണന എന്നത്, ഇനി മുതൽ വ്യത്യസ്തമായ നിയമസഭയും എക്സിക്യൂട്ടീവും ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രത്യേക സർക്കാരുകൾ നിലവിലുള്ള പിൻഗാമി മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും രൂപീകരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന നിയമപരമായ പ്രഭാവത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനോ മറികടക്കാനോ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട തീയതിയായ 2000 നവംബർ 1 മുതൽ ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനവും മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും തമ്മിലുള്ള ഏതൊരു വ്യാപാരവും അന്തർ-സംസ്ഥാന വ്യാപാരമായിരിക്കും, അല്ലാതെ സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വ്യാപാരമായിരിക്കില്ല. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വിഭാവന സങ്കല്പമോ വ്യവസ്ഥകളോ ഒരിടത്തും ഈ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യാപാരം അന്തർ-സംസ്ഥാന വ്യാപാരത്തിന് പകരം സംസ്ഥാനത്തിനകത്തുള്ള വ്യാപാരമായി തുടരുമെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, അത്തരത്തിലുള്ള ഏതൊരു വിഭാവന സങ്കല്പവും 2016 സെപ്റ്റംബർ 16-ലെ ഭേദഗതിക്ക് മുമ്പുള്ളതും താഴെ പറയുന്നതുമായ അനുച്ഛേദം 286-ന് വിരുദ്ധവും തെറ്റുമായി തീരുമായിരുന്നു:

2019_18_924_956

"286. **ചരക്കുകളുടെ വിൽപ്പനയിന്മേലോ വാങ്ങലിന്മേലോ നികുതി ചുമത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ച നിയന്ത്രണങ്ങൾ: –**

ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും നിയമം, ചരക്കുകളുടെ വിൽപ്പനയോ വാങ്ങലോ താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ നടക്കുമ്പോൾ അതിന്മേൽ നികുതി ചുമത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നികുതി ചുമത്താൻ അധികാരപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ല:

(a) സംസ്ഥാനത്തിന് പുറത്ത്; അല്ലെങ്കിൽ

(b) ഇന്ത്യയുടെ ഭൂപ്രദേശത്തേക്ക് ചരക്കുകൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിനിടയിലോ അല്ലെങ്കിൽ അവിടെനിന്ന് ചരക്കുകൾ കയറ്റുമതി ചെയ്യുന്നതിനിടയിലോ.

(2) വ്യവസ്ഥ (1)–ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ ചരക്കുകളുടെ വിൽപ്പനയോ വാങ്ങലോ എപ്പോൾ നടക്കുന്നു എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള തത്വങ്ങൾ പാർലമെന്റിന് നിയമം വഴി രൂപീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

(3) ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഏതൊരു നിയമവും, അത് താഴെ പറയുന്നവയിൽ നികുതി ചുമത്തുകയോ അല്ലെങ്കിൽ നികുതി ചുമത്താൻ അധികാരപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നിടത്തോളം:

(a) അന്തർ–സംസ്ഥാന വ്യാപാരത്തിലോ വാണിജ്യത്തിലോ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെന്ന് പാർലമെന്റ് നിയമം വഴി പ്രഖ്യാപിച്ച ചരക്കുകളുടെ വിൽപ്പനയിന്മേലോ വാങ്ങലിന്മേലോ ഉള്ള നികുതി; അല്ലെങ്കിൽ

(b) അനുച്ഛേദം 366–ലെ വ്യവസ്ഥ (29–എ)–യുടെ ഉപ–വ്യവസ്ഥ (b), ഉപ–വ്യവസ്ഥ (c) അല്ലെങ്കിൽ ഉപ–വ്യവസ്ഥ (d) എന്നിവയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വഭാവത്തിലുള്ള ചരക്കുകളുടെ വിൽപ്പനയിന്മേലോ വാങ്ങലിന്മേലോ ഉള്ള നികുതി,

നികുതി ചുമത്തുന്ന രീതി, നിരക്കുകൾ, നികുതിയുടെ മറ്റ് വശങ്ങൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് പാർലമെന്റ് നിയമം വഴി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കും നിബന്ധനകൾക്കും വിധേയമായിരിക്കും."

മേൽപ്പറഞ്ഞ അനുച്ഛേദം അനുസരിച്ച്, 'അന്തർ–സംസ്ഥാന വിൽപ്പന'യുടെ നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യാതൊരു നിയമനിർമ്മാണവും നടത്താൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അധികാരമില്ല, ഭരണഘടനയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ പ്രയോഗം 'സംസ്ഥാനത്തിന് ഉള്ളിലെ' വിൽപ്പനയും 'അന്തർ–

സംസ്ഥാന' വിൽപ്പനയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വിശദീകരിക്കുന്ന നിരവധി തീരുമാനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. 'അന്തർ-സംസ്ഥാന' വ്യാപാരം എന്ന പ്രയോഗത്തിന് പ്രത്യേക നിയമപരമായ അർത്ഥവും വിവക്ഷയുമുണ്ട്. ഇത് ഒരു സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ചരക്കുകളുടെ കൈമാറ്റത്തെയോ നീക്കത്തെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വിൽപ്പന നടക്കുന്ന സ്ഥലം ഒരു നിശ്ചിത ലൊക്കേഷനിലായിരിക്കുമെങ്കിലും, അത്തരം ഇടപാടുകൾ അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയോ വ്യാപാരമോ ആണ്, അല്ലാതെ സംസ്ഥാനത്തിന് ഉള്ളിലെ വിൽപ്പനയോ വ്യാപാരമോ അല്ല. അതിനാൽ, അയയ്ക്കുന്നയാൾക്കോ സ്വീകരിക്കുന്നയാൾക്കോ ഉടമസ്ഥാവകാശം കൈമാറാതെ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിൽ ചരക്കുകളുടെ നീക്കം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അത്തരം അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകൾക്ക് ബാധകമായ പ്രസക്തമായ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈ നിലപാട് പുതിയ സംസ്ഥാനമായ ഛത്തീസ്ഗഢും പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും തമ്മിലുള്ള അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയ്ക്കും തിരിച്ചും ഒരുപോലെ ബാധകമായിരിക്കും. ഒരു സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്കുള്ള ചരക്കുകളുടെ നീക്കം അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയുടെ സ്വഭാവമുള്ളതാണ്. ഒരിക്കൽ വിൽപ്പന നികുതി ചുമത്തുന്നതിനായി ഒരൊറ്റ യൂണിറ്റായിരുന്ന ഇവ വിഭജനത്തിന് ശേഷം രണ്ട് പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങളായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നത്, രണ്ട് പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതിലൂടെയുള്ള നിയമപരവും ഭരണഘടനാപരവുമായ സ്വാധീനത്തെയോ അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകളുടെ അന്തർ-സംസ്ഥാന സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച അനുച്ഛേദം 286-ന്റെ നിയമപരമായ ഫലത്തെയോ തടസ്സപ്പെടുത്താൻ കാരണമാകില്ല.

19. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 86 പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ട് നേരിടുകയാണെങ്കിൽ, ആ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന് ആവശ്യവും ഉചിതവുമായ എന്തും ഒരു ഉത്തരവിലൂടെ ചെയ്യാൻ രാഷ്ട്രപതിക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്നാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അത്തരം ഉത്തരവ് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിരുദ്ധമാകാൻ പാടില്ല. നിശ്ചയിച്ച തീയതി മുതൽ മൂന്ന് വർഷം കാലാവധി കഴിഞ്ഞാൽ അത്തരം ഉത്തരവുകളൊന്നും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് വ്യവസ്ഥ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

20. ***രഞ്ജൻ സിൻഹയും മറ്റൊരാളും v. അജയ് കുമാർ വിശ്വകർമയും മറ്റുള്ളവരും***[4] എന്ന കേസിൽ, ഈ കോടതിയുടെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരുടെ ബെഞ്ച് വിശദീകരിച്ചത്, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 3 പ്രകാരം, ഏതെങ്കിലും സംസ്ഥാനത്തുനിന്നും പ്രദേശം വേർപെടുത്തിയോ രണ്ടോ അതിലധികമോ സംസ്ഥാനങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിച്ചോ ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കാൻ പാർലമെന്റിന് അധികാരമുണ്ടെന്നാണ്. അനുച്ഛേദം 3-നെ പരാമർശിച്ച് പാർലമെന്റ് നിർമ്മിക്കുന്ന നിയമത്തിൽ

4 (2017) 14 SCC 774

2019_18_924_956

അനുബന്ധവും പരിണതഫലവും ആകസ്മികവുമായ വ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയിരിക്കാമെന്ന് ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 4 പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രദേശം അനുച്ഛേദം 3 പ്രകാരം പാർലമെന്റ് പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, പരമാധികാരത്തിൽ മാറ്റമൊന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല, ഇത് പ്രദേശങ്ങളുടെ ക്രമീകരണം മാത്രമാണ്, കാരണം നിലവിലുള്ള സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പുതുതായി രൂപീകരിച്ച സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമാകും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിൽ ലയിക്കും. രണ്ടാമത്തെ സന്ദർഭത്തിൽ, പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾക്ക് ബാധകമായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ, പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാനം അത് സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെയോ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അധികാരപരിധിക്ക് വിധേയമായി നിലവിലുള്ളതും ബാധകവുമായ നിയമങ്ങൾ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയോ റദ്ദാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് വരെ പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾക്ക് ബാധകമായി തുടരും. ഇപ്രകാരം വിധിക്കപ്പെട്ടു:

> "36. ആവർത്തനത്തിന്റെ ചിലവിൽ, ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 3 പ്രകാരം പാർലമെന്റിന് മാറ്റം വരുത്താനോ, ഭേദഗതി ചെയ്യാനോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കാനോ, പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കാനോ, ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം കുറയ്ക്കാനോ വർദ്ധിപ്പിക്കാനോ കഴിയുമെന്ന് ഞങ്ങൾ പരാമർശിച്ചേക്കാം. അന്താരാഷ്ട്ര നിയമത്തിൽ ബാധകമായ "ക്ലീൻ സ്ലേറ്റ്" എന്ന തത്വം ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 3 പ്രകാരം പുനഃസംഘടന നടക്കുമ്പോൾ ബാധകമല്ല. പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാനങ്ങൾ സാധാരണയായി ഒരു *ടാബുല റാസ* (വൃത്തിയാക്കിയ സ്ലേറ്റ്) ആയി ആരംഭിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് അവ മുമ്പ് നിലനിന്നിരുന്ന പഴയ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളാണ്. BR0A പ്രകാരം, ബീഹാറിൽ നിന്ന് ജാർഖണ്ഡ് രൂപീകരിക്കുകയും മറ്റ് പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങൾ 15-11-2000-ൽ നിലവിൽ വരികയും ചെയ്തു. വിഭജനം നടന്ന തീയതിയിൽ നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുകയാണെങ്കിൽ, പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാനം നിയമങ്ങളില്ലാത്ത ഒരു സംസ്ഥാനമായി മാറുമെന്നതിനാൽ അരാജകമായ ഒരു സാഹചര്യം ഉയർന്നുവരുമായിരുന്നു. അത്തരം സാഹചര്യം ഒഴിവാക്കാൻ, തുടർച്ച നിലനിർത്തുന്നതിനായി BR0A-യുടെ 84, 85 വകുപ്പുകൾ പോലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്, അതേസമയം രണ്ട് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചും അതിനുശേഷം നിയമനിർമ്മാണത്തിലൂടെയും ആവശ്യമാണെന്ന് കരുതുന്ന മാറ്റങ്ങളും അനുരൂപപ്പെടുത്തലുകളും വരുത്താൻ സംസ്ഥാനങ്ങളെ ഇത് അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു."

ഈ തീരുമാനം 1956-ലെ സംസ്ഥാന പുനഃസംഘടന നിയമം മുതൽ 2000-ലെ ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമം വരെയുള്ള അനുച്ഛേദം 3 പ്രകാരം പാർലമെന്റ് നേരത്തെ നടത്തിയ നിരവധി

2019_18_924_956

നിയമനിർമ്മാണങ്ങളെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവയിൽ നിലവിലെ കേസിലെ പോലെ '*നിയമങ്ങളുടെ പ്രാദേശിക വ്യാപ്തി*, '*നിയമങ്ങൾ അനുരൂപപ്പെടുത്താനുള്ള അധികാരം*' എന്നീ തലക്കെട്ടുകൾക്ക് കീഴിൽ സമാനമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 78-ന് സമാനമായ പദപ്രയോഗങ്ങളുള്ള 2000-ലെ ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84-നെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, ***രഞ്ജൻ സിൻഹ*** (മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചത്) കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

> "29. വകുപ്പ് 84-ൽ രണ്ട് നിയമപരമായ സങ്കൽപ്പങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ഒന്നാമത്തേത് ബീഹാറിന്റെ പുനഃസംഘടന, പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് മുമ്പും പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് ശേഷവും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും ബീഹാർ സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളുടെ പ്രയോഗക്ഷമതയെ ബാധിക്കില്ല എന്നതാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ബീഹാർ നിർമ്മിച്ച ഒരു നിയമം പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് ശേഷവും ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ പഴയ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങൾക്കും ബാധകമായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ സങ്കല്പം, ഭേദഗതിയിലൂടെയോ മറ്റോ ജാർഖണ്ഡ് അതിനായി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് വരെ, ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിൽ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രാദേശിക പരാമർശം പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള ബീഹാറിലെ എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളെയും അർത്ഥമാക്കും എന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, ബീഹാർ മുഴുവൻ ബീഹാറിനും ബാധകമായ രീതിയിൽ ഒരു നിയമം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പുതിയ സംസ്ഥാനം അത് ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നത് വരെ അത് ബീഹാറിനും ജാർഖണ്ഡിനും ബാധകമാകും. പ്രസ്തുത നിയമം ബാധകമാക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ജാർഖണ്ഡിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളും ഉൾപ്പെടും. പുതുതായി രൂപീകരിച്ച സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമായ നിയമത്തിൽ ഭേദഗതി വരുത്തി നിയമം അനുരൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനും മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനും ഇരു സംസ്ഥാനങ്ങളെയും ശാക്തീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രാപ്തമാക്കൽ വ്യവസ്ഥയാണ് വകുപ്പ് 85."

പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 78, 79 എന്നിവയ്ക്ക് സമാനമായ 2000-ലെ ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84, 85 എന്നിവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, അന്താരാഷ്ട്ര നിയമത്തിൽ സംസ്ഥാന പിൻഗാമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിലനിൽക്കുന്ന "ക്ലീൻ സ്ലേറ്റ്" എന്ന തത്വം – അതായത് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനത്തിന് സാധാരണയായി മുൻഗാമിയായ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ മുൻ ഉടമ്പടി ബാധ്യതകളോ അവകാശങ്ങളോ പാരമ്പര്യമായി ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നത് – അനുച്ഛേദം 3 പ്രകാരം പാർലമെന്റ് നടപ്പിലാക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളുടെ ക്രമീകരണത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് ശേഷം പുതിയ സംസ്ഥാനത്ത് നിയമങ്ങൾ തുടർച്ചയായി നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന സിദ്ധാന്തം ***രഞ്ജൻ സിൻഹ*** (മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചത്) കേസിൽ ഈ കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട സംസ്ഥാനങ്ങൾ

2019_18_924_956

സാധാരണയായി ഒരു ടാബുല റാസ ആയി ആരംഭിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് അവ മുമ്പ് നിലനിന്നിരുന്ന പഴയ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പിൻഗാമികളാണ്. പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്ന തീയതിയിൽ നിയമങ്ങളൊന്നുമില്ലാതെയാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ ക്രമരഹിതവും അരാജകവുമായ സാഹചര്യം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടും. ഈ ഇടവേളയും ശൂന്യതയും മറികടക്കാൻ, പുനഃസംഘടന നിയമങ്ങൾ(കൾ) ഏകീകൃതമായി നിയമപരമായ ഒരു സങ്കല്പം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, അതായത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പുനഃസംഘടന അതിന് മുമ്പും ശേഷവും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും നിയമങ്ങളുടെ പ്രയോഗക്ഷമതയെ ബാധിക്കില്ല. എന്നിരുന്നാലും, പ്രദേശങ്ങൾക്ക് നേരത്തെ ബാധകമായിരുന്ന നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ, പുതിയ സംസ്ഥാനം നിയമം റദ്ദാക്കുന്നതിലൂടെയോ ഭേദഗതിയിലൂടെയോ അനുരൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനോ മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനോ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നത് വരെ പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമായിരിക്കും എന്ന മറ്റൊരു ഡിക്റ്റം/നിയമത്തിന് ഇത് വിധേയമാണ്. അത്തരം അനുരൂപപ്പെടുത്തലുകൾക്കും മാറ്റങ്ങൾക്കുമായി നൽകിയിട്ടുള്ള സമയപരിധി സാധാരണയായി നിശ്ചയിച്ച തീയതി മുതൽ രണ്ട് വർഷമാണ്, അതായത് ഒരു സംസ്ഥാനത്തുനിന്ന് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തേക്ക് പ്രദേശങ്ങൾ കൈമാറുന്നതിലൂടെ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ രൂപീകരണം കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഔദ്യോഗിക ഗസറ്റിൽ നൽകുന്ന ദിവസം.

21. ***എം.പി.വി. സുന്ദരരാമയ്യർ ആന്റ് കമ്പനി v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊന്നും***[5] എന്ന കേസിലെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് വിധി, ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനത്ത് ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്ന വ്യാപാരികൾക്ക് അനുകൂലമായി നടത്തുന്ന വിൽപ്പനയ്ക്ക് വിൽപന നികുതി ചുമത്തുന്നതിൽ നിന്ന് ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനത്തെ തടയുന്നതിനായി മദ്രാസ് നഗരത്തിൽ ബിസിനസ്സ് നടത്തുന്ന ഡീലർമാർ ഉന്നയിച്ച നിരവധി വാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങളിൽ ഒന്ന് 1953-ലെ ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 53-ന്റെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു; രാഷ്ട്രീയ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനം ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനമാണെങ്കിലും, വിഭജന തീയതിയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനം മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു എന്നതായിരുന്നു ആ വാദം. ആന്ധ്രയും മദ്രാസും രണ്ട് പ്രത്യേക സംസ്ഥാനങ്ങളാണെന്നും സമാനമെങ്കിലും രണ്ട് പ്രത്യേക നിയമങ്ങളാലാണ് അവ ഭരിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വാദം നിരസിക്കപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ച്, ബാധകമായ വിൽപന നികുതി നിയമം മൂലിന്റെ ഉടർച്ചയായ വിൽപ്പനയ്ക്ക് ഒറ്റത്തവണ നികുതി ചുമത്താൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അത് സാഹചര്യം പോലെ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലെയോ ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനത്തിലെയോ വിൽപ്പനയ്ക്ക് മാത്രമേ ബാധകമാകൂ, അല്ലാതെ

5 AIR 1958 SC 468

2019_18_924_956

മറ്റേ സംസ്ഥാനത്തെയോ അല്ലെങ്കിൽ അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയെയോ ബാധിക്കില്ല. ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളാൽ തന്നെ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നത് തുടരുമെന്ന് വകുപ്പ് 53 വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. വകുപ്പ് 53 പ്രകാരം, മദ്രാസ് സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങൾ മുമ്പത്തെപ്പോലെ തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് തുടരും. സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഒന്നായി തുടരുമെന്ന് അത് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നില്ല. വ്യക്തതയ്ക്കും സൗകര്യത്തിനുമായി, പ്രസ്തുത വിധിയിലെ ഖണ്ഡിക 60 ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:

> "60. (VI) ഹർജിക്കാർ ഉന്നയിച്ച മറ്റൊരു വാദം, ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനത്തെ ഡീലർമാർക്ക് നൽ വിൽക്കുന്നതിന് ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനം ചുമത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന നികുതി നിയമവിരുദ്ധമാണ് എന്നതാണ്, കാരണം മദ്രാസ് നിയമവും അതിൻ കീഴിലുള്ള ചട്ടങ്ങളും അനുസരിച്ച്, നൂലിന്റെ തുടർച്ചയായ വിൽപ്പന നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ മാത്രമേ നികുതി ചുമത്താൻ കഴിയൂ, മദ്രാസ് സർക്കാർ ആ സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലെ വിൽപ്പനയ്ക്ക് ഇതിനകം നികുതി ചുമത്തിയിട്ടുള്ളതിനാൽ, അതേ ചരക്കുകൾക്ക് ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനം രണ്ടാം തവണ നികുതി ചുമത്തുന്നത് അനധികൃതമാണെന്നും അതിനാൽ നികുതി നിർണ്ണയത്തിനായുള്ള നടപടികൾ അപ്രായോഗികമാണെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു. ഈ വാദം വ്യക്തമായും നിലനിൽക്കാത്തതാണ്. നൂലിന്റെ തുടർച്ചയായ വിൽപ്പനയ്ക്ക് മദ്രാസ് നിയമം ഒറ്റത്തവണ നികുതി വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുമ്പോൾ, മദ്രാസ് നിയമനിർമ്മാണ സഭയ്ക്ക് മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു നിയമം നിർമ്മിക്കാൻ അധികാരമില്ലാത്തതിനാൽ, അതിന് മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തെ വിൽപ്പനയിൽ മാത്രമേ പ്രയോഗക്ഷമത ഉണ്ടാകൂ. എന്നാൽ, 1953-ലെ ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 53-ന്റെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനമനുസരിച്ച്, രാഷ്ട്രീയ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ആന്ധ്രയെ ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കുമെങ്കിലും, ആ തീയതിയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി അതിനെ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായി കരുതണം എന്ന് വാദിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തോട് ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനമായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ മുമ്പത്തെപ്പോലെ തന്നെ തുടരണം എന്ന് മാത്രമേ വകുപ്പ് 53 വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. വാസ്തവത്തിൽ, 1953 നവംബർ 12-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു അഡാപ്റ്റേഷൻ ഓർഡർ വഴി, മദ്രാസ് ജനറൽ സെയിൽസ് ടാക്സ് നിയമത്തിൽ മദ്രാസിന് പകരം ആന്ധ്ര എന്ന പേര് പോലും ചേർക്കപ്പെട്ടു. ഈ വാദത്തിൽ യാതൊരു കഴമ്പുമില്ല."

2019_18_924_956

22. പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ആന്ധ്രാപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ ***ശ്രീ പീര മുഹമ്മദ് മഹ്മൂദ് സാഹിബ് v. ആന്ധ്രാപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം*** (മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചത്) എന്ന കേസിലെ വിധിയുടെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു, മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട മദ്രാസ് സംസ്ഥാനമായും പുതിയ ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനമായും വിഭജിച്ചതിനെത്തുടർന്നുള്ള സാഹചര്യത്തെ ഈ വിധിയും കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. സമാനമായ വ്യവസ്ഥകളെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട്, 1953-ലെ ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ച തീയതി മുതൽ അതായത് 1953 ഒക്ടോബർ 1 മുതൽ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങൾ അല്ലാതാകുമെന്നും പുതിയ ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രദേശങ്ങളായി മാറുമെന്നും വിധിച്ചു. കൂടാതെ, ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവിടെ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന നിയമങ്ങൾ അതിന്റെ രൂപീകരണത്തിന് ശേഷവും പ്രാബല്യത്തിൽ തുടരും. അതനുസരിച്ച്, 1939-ലെ മദ്രാസ് ജനറൽ സെയിൽസ് ടാക്സ് നിയമം എന്ന നിയമം പുതിയ ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനത്തിന് ബാധകമായി തുടരും, പ്രസ്തുത നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന 'മദ്രാസ്' എന്ന വാക്കിന് പകരം 'ആന്ധ്ര' എന്ന വാക്ക് ചേർക്കും. ഈ പരിധി വരെ, 2000-ലെ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 78-ന് *സമാനമായ (പാരി മെറ്റീരിയ)* ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 53 പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് ആന്ധ്രാ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉദയം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളിൽ മാറ്റമുണ്ടാകില്ല എന്നാണ്. നിയമപരമായ വിടവ് (ഹാറ്റസ്) ഒഴിവാക്കുന്നതിനാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കിയത്, അതിനാൽ ഒരേ നിയമങ്ങൾ മദ്രാസ്, ആന്ധ്ര സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ തുടർന്നും പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരിക്കും.

23. ***സ്വർണ്ണരേഖ കോക്സ് ആന്റ് കോൾസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്*** (മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചത്) എന്ന കേസിലെ വിധിയുടെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്, കൂടാതെ 26, 27, 28 ഖണ്ഡികകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളോട് യോജിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടില്ല, എന്നാൽ 29-ആം ഖണ്ഡികയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അനുപാതത്തോട് യോജിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. 2000-ലെ ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ 84, 85 വകുപ്പുകളുടെ പ്രഭാവം, നേരത്തെ ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്തതിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പുതിയ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനത്ത് ഏകീകൃത ബീഹാർ സംസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളുടെ തുടർച്ച ഉറപ്പാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. നിയമപരമായ ഒരു സങ്കല്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ വകുപ്പുകൾ പുതിയ ജാർഖണ്ഡ് സംസ്ഥാനം മുമ്പ് നിലവിലിരുന്ന നിയമങ്ങളാൽ തന്നെ ഭരിക്കപ്പെടുന്നത് തുടരുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനായിരുന്നു, അല്ലാത്തപക്ഷം പുതിയ സംസ്ഥാനം ഒരു നിയമത്താലും ഭരിക്കപ്പെടാത്ത ക്രമരഹിതവും

2019_18_924_956

അരാജകവുമായ സാഹചര്യം ഉണ്ടായേനെ. ഇതാണ് 2000-ലെ ബീഹാർ പുനഃസംഘടന നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 84 സൃഷ്ടിച്ച നിയമപരമായ സങ്കല്പത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഫലം, അതായത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് മുമ്പും ശേഷവും അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും സംസ്ഥാനത്ത് നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങളുടെ പ്രയോഗക്ഷമതയെ അത് ബാധിക്കില്ല. വിൽപ്പന ഇടപാടുകൾക്കോ മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കോ വേണ്ടി പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ രാഷ്ട്രീയവും ഭരണഘടനാപരവുമായ നിലനിൽപ്പില്ലെന്നും ഒരു പുതിയ നിയമം നിർമ്മിക്കുന്നത് വരെ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളെയും പുനഃസംഘടനയ്ക്ക് മുമ്പത്തെപ്പോലെ ഒരൊറ്റ രാഷ്ട്രീയ സംസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കണമെന്നും ഈ സങ്കല്പം നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല, അതിലേക്ക് ഇത് വ്യാപിപ്പിക്കാനും കഴിയില്ല. ഏകീകൃത ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിലായിരുന്നതിനാൽ ഇതുവരെ സംസ്ഥാനത്തിന് ഉള്ളിലെ വിൽപ്പനയായിരുന്ന ഇടപാടുകൾ, രണ്ട് പുതിയ സംസ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നതോടെ അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകളായി മാറും. പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ചിട്ടും അത്തരം ഇടപാടുകൾ സംസ്ഥാനത്തിന് ഉള്ളിലെ ഇടപാടുകളായി തന്നെ പരിഗണിക്കുന്നത് തുടരുമെന്ന് വ്യവസ്ഥകൾ നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല.

24. ***സ്വർണ്ണരേഖ കോക്സ് ആന്റ് കോൾസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്*** (മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചത്) എന്ന കേസിലെ 30-ആം ഖണ്ഡികയിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന യുക്തിയെ സംബന്ധിച്ച്, ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണം മുൻകൂട്ടി കാണാത്ത ഒന്നാണെന്നും അത് അസാധാരണമായ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് കാരണമായേക്കാമെന്നും ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു, എന്നാൽ രണ്ട് പിൻഗാമി സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അന്തർ-സംസ്ഥാന വിൽപ്പനയെ സംസ്ഥാനത്തിന് ഉള്ളിലെ വിൽപ്പനയായി പരിഗണിക്കുന്നതിന് ഇതൊരു കാരണമാകില്ല. ഇത് ഭരണഘടനയ്ക്കും നിയമത്തിനും അതായത് പുനഃസംഘടന നിയമത്തിനും വിരുദ്ധമായിരിക്കും. ഒരു പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകും, പ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർന്നുവരും, എന്നാൽ ഇവ ഭരണഘടനാ വ്യവസ്ഥകളുടെയും നിയമത്തിന്റെയും പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്, അല്ലാതെ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 3 അനുസരിച്ച് പുതിയ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിച്ച പാർലമെന്റിന്റെ ഉത്തരവിനെ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടല്ല. പുതിയ രാഷ്ട്രീയ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിന് പൂർണ്ണമായ നിയമപരമായ ഫലം നൽകണം. അതിനാൽ, മുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയ നിയമപരമായ നിലപാടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, ***സ്വർണ്ണരേഖ കോക്സ് ആന്റ് കോൾസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്*** (മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചത്) എന്ന കേസിലെ 29, 30 ഖണ്ഡികകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള വിരുദ്ധ നിരീക്ഷണങ്ങളെയും അനുപാതത്തെയും ഞങ്ങൾ ആദരപൂർവ്വം റദ്ദാക്കുന്നു.

2019_18_924_956

25. അവസാനമായി, സ്വകാര്യ കക്ഷികൾ/നികുതിദായകർ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അതായത് നികുതി ഇളവ് വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകൾക്കും ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരുന്നു എന്നത്. ഈ വാദം റിട്ട് ഹർജിയിലോ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പാകെയുള്ള വാദമുഖങ്ങളിലോ ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല, മറിച്ച് ആദ്യമായാണ് ഉന്നയിക്കുകയും വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഈ വാദത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ശൂന്യതയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അഭിപ്രായം പറയാനോ തീരുമാനമെടുക്കാനോ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, കൂടാതെ നിയമപരമായ ഉചിതമായ നടപടികളിലൂടെ അധികാരികൾക്ക് മുമ്പാകെ ഈ വാദം ഉന്നയിക്കാൻ സ്വകാര്യ കക്ഷികൾക്ക്/നികുതിദായകർക്ക് അവസരം നൽകുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അന്തർ-സംസ്ഥാന ഇടപാടുകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ആനുകൂല്യത്തിന് അർഹതയുണ്ടോ എന്നും അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഇവിടുത്തെ സ്വകാര്യ കക്ഷികൾ/നികുതിദായകർ അത്തരം ആനുകൂല്യം ക്ലെയിം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ആവശ്യകതകൾ നിറവേറ്റുന്നുണ്ടോ എന്നും അധികാരികൾ പരിശോധിക്കും. ഈ വാദത്തെക്കുറിച്ച് അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ ഉള്ള യാതൊരു അഭിപ്രായവും ഞങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. പല കേസുകളിലും വിധിനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകൾ പാസാക്കിയിട്ടുണ്ടാകാമെന്നും, അവർ ഫയൽ ചെയ്ത റിട്ട് ഹർജികളും നിലവിലെ നടപടികളും കണക്കിലെടുത്ത് സ്വകാര്യ കക്ഷികൾ/നികുതിദായകർ അപ്പീലുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടാകില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. മുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത് പോലെ, ചില സ്വകാര്യ കക്ഷികൾ/നികുതിദായകർ ഹൈക്കോടതിയിൽ വിജയിച്ചിരുന്നു. വിധിനിർണ്ണയ ഉത്തരവുകളെ നിയമപരമായി ചോദ്യം ചെയ്യാൻ സ്വകാര്യ കക്ഷികൾക്ക്/നികുതിദായകർക്ക് അവസരമുണ്ടാകുമെന്നും, ആവശ്യമെങ്കിൽ 1963-ലെ പരിമിതി നിയമം വകുപ്പ് 14 പ്രകാരമോ അല്ലെങ്കിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെയും ഈ കോടതിയുടെയും മുമ്പാകെ നടപടികൾ കെട്ടിക്കിടന്ന സമയം ഒഴിവാക്കുന്നതിനായി സംസ്ഥാന നിയമങ്ങളിലെ മറ്റ് ബാധകമായ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരമോ അപേക്ഷ സമർപ്പിക്കാവുന്നതാണെന്നും ഞങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, ***സ്വർണ്ണരേഖ കോക്സ് ആന്റ് കോൾസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്*** (മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചത്) കേസിലെ 29, 30 ഖണ്ഡികകളിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള അനുപാതം ഞങ്ങൾ റദ്ദാക്കുന്നതിനാൽ, അധികാരികൾ അത്തരം സമയപരിധി ഒഴിവാക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.

26. അതനുസരിച്ച്, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും ഛത്തീസ്ഗഢ് സംസ്ഥാനവും സമർപ്പിച്ച പ്രത്യേക ലീവ് പെറ്റീഷൻ (സിവിൽ) നമ്പറുകൾ 10520/2013, 1334, 10165, 23297, 23592/2014, 6729, 16550/2016 എന്നിവയിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുകയും, സ്വകാര്യ കക്ഷികൾ/നികുതിദായകർ സമർപ്പിച്ച സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 460, 461, 7073/2005, 2343/2007 എന്നിവ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെയും കണ്ടെത്തലുകളുടെയും നിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

2019_18_924_956

ബിഭ്രതി ഭ്രഷൺ ബോസ് അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കി.